

۱۴۰۵

بررسی بازار کار ایران و تاثیر افزایش قیمت نفت بر این بازار درهم سنجی با کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA)

دکتر محمدباقر نوبخت*

چکیده:

این مقاله در دو بخش به تجزیه تحلیل بازار کار ایران می‌پردازد. در بخش نخست به منظور بازبینی تحولات گذشته بازار کار ایران، ابتدا روند عرضه و تقاضای نیروی انسانی در دوره ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ مورد بررسی قرار می‌گیرد که در این قسمت به روند تغییرات جمعیت، جمعیت فعال، سرمایه‌گذاری و واردات کشور توجه خواهد شد و سپس وضعیت اشتغال و بیکاری در این دوره در قالب برنامه‌های اول تا سوم مطالعه می‌شود.

همچنین در ارائه این بخش و در جهت پیش‌بینی آینده بازار کار ایران، چگونگی عرضه و تقاضای نیروی کار تا سال ۱۳۸۸ و نیز تحولات این بازار تا سال ۱۳۹۴ مورد تأمل قرار می‌گیرد. در خاتمه این بخش، ضمن نگاهی به روند عرضه و تقاضای فارغ‌التحصیلان در گذشته و آینده نتیجه‌گیری می‌شود که طی سال‌های آتی بازار کار ایران به ویژه در گروه سنی جوانان و تحصیل‌کردگان همچنان با عدم تعادل و چالش جدی مواجه خواهد بود.

بخش دیگر این مقاله به چگونگی تأثیر افزایش قیمت نفت بر بازار کار ایران در مقایسه با کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا (MENA) متمرکز می‌شود و در آن ضمن معرفی و گروه‌بندی این کشورها، وضعیت بازار کار، نرخ بیکاری، رشد اشتغال، بهره‌وری رشد، دستمزدهای حقیقی، طی دوره ۲۰۰۵ - ۲۰۰۰ مطالعه می‌شوند. در خاتمه این بخش نتیجه‌گیری شده است:

* - معاون پژوهش‌های اقتصادی مرکز تحقیقات استراتژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام

در شرایطی که کشورهای منطقه برای دستیابی به تعادل در بازار کار خود تا سال ۲۰۲۰ نیازمند رشدی معادل ۶ تا ۱ درصد در اقتصاد و ایجاد ۱۰۰ میلیون شغل جدید در دوره ۲۰۲۰ - ۲۰۰۰ می‌باشند، ایران و کشورهای نفت‌خیز منطقه MENA قبل از اینکه به استمرار افزایش قیمت نفت در بازارهای جهانی و منابع دولتی خوشبین باشند باید به نتایج حاصل از اصلاح و بهبود مقررات سخت و ایجاد انعطاف در بازارهای خود و مشارکت گستردۀ بخش غیر دولتی در این عرصه امیدوار باشند.

وازگان کلیدی:

عرضه و تقاضای نیروی انسانی، رشد اشتغال، نرخ بیکاری، تعادل بازار کار

در بازارهای جهانی است، زیرا گزارش مجامع جهانی حاکی است، از سال ۲۰۰۰ میلادی، در سایه بهبود درآمدهای نفتی اغلب کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا MENA موفق به افزایش رشد اقتصادی و کاهش نرخ بیکاری شده‌اند از این‌رو در مقاله حاضر تلاش گردیده است ضمن تحلیلی از گذشته و آینده بازار کار ایران، چگونگی تأثیر افزایش قیمت نفت بر این بازار در مقایسه با کشورهای مشابه در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا MENA مورد بررسی قرار گیرد.

بازبینی تحولات گذشته و پیش‌بینی آینده بازار کار ایران با عنایت به اینکه در سند چشم‌انداز بیست‌ساله برای بازار کار ایران در افق

اشغال کامل و تعادل بازار کار در افق سال ۱۴۰۴ هجری شمسی یکی از اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور تعیین شده است. مستند به جدول شماره ۲ قانون برنامه چهارم توسعه، تقلیل نرخ بیکاری به ۸/۴ درصد در سال ۱۳۸۸ و ۷ درصد در سال ۱۳۹۴ از الزامات تحقق چنین هدفی خواهد بود و این در حالی است که بازار کار ایران در چند دهه گذشته مستمرًا با عدم تعادل مواجه بوده است.

آنچه دستیابی به این اهداف را امیدبخش می‌نماید رشد درآمدهای عمومی کشور ناشی از افزایش قیمت نفت

رشد ۳/۹۱ درصد به ۶۰۰۵۴۴۸۸ نفر در سال ۱۳۷۵ و سپس با رشد ۱/۹۶ درصد به ۷۰۴۷۲۸۴۶ نفر در سال ۱۳۸۵ افزایش یافت و از این سال نیز جمعیت با رشد ۱/۶۱ درصد در حال افزایش می‌باشد. (جداول ۱ تا ۴ و نمودارهای ۱ و ۲، به تفصیل چگونگی این تغییرات را نشان می‌دهند)

۱-۱-۲-رونده تغییرات جمعیت فعال (۱۳۸۵ - ۱۳۶۵)

همانطور که در جدول ۵ پیوست منعکس است جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر در این دوره از ۱۲/۸۲۰/۰۰۰ نفر سال ۱۳۶۵ به ۱۶۰۲۷۰۰ نفر در سال ۱۳۷۵ و نهایتاً به ۲۳۴۶۰۰۰ نفر در سال ۱۳۸۵ افزایش یافت که سهم این جمعیت در سالهای ۱۳۶۵، ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ از جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر به ترتیب ۳۹، ۳۰، ۳۵/۳۰ و ۳۹/۴۴ درصد بوده است که نشانگر افزایش مجدد جمعیت فعال در سال ۱۳۸۵ نسبت به سال ۱۳۶۵ و ۱۳۷۵ می‌باشد. (جدول ۶ پیوست)

۱-۲-بررسی تقاضای نیروی انسانی (۱۳۶۵ - ۱۳۸۵)

تقاضای نیروی انسانی غالباً با ایجاد فرصت‌های جدید شغلی ناشی از انجام

سال ۱۴۰۴ هجری شمسی اشتغال کامل در نظر گرفته شده است، لذا در جهت ارزیابی از تحقق این هدف ضمن بازبینی تحول دو دهه گذشته بازار کار به پیش‌بینی آینده این بازار خواهیم پرداخت.

۱- بازبینی تحولات گذشته بازار کار ایران

به منظور بازبینی تحولات گذشته بازار کار کشور، عرضه و تقاضای نیروی انسانی در دو دهه ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۱-بررسی عرضه نیروی انسانی (۱۳۶۵ - ۱۳۸۵)

از منابع مهم عرضه نیروی انسانی در بازار کار، جمعیت و جمعیت فعال می‌باشند، از این‌رو به چگونگی این دو متغیر در کشور طی دوره بیست‌ساله (۱۳۶۵ - ۱۳۸۵) می‌پردازیم:

۱-۱-۱-رونده تغییرات جمعیت (۱۳۸۵ - ۱۳۶۵)

مستند به آخرین نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن که در سال ۱۳۸۵ انجام شده است جمعیت ایران از ۴۹۴۴۵۰۱ نفر در سال ۱۳۶۵ با متوسط

آب و برق منفی $48/5$ درصد و خدمات منفی $0/33$ درصد رشد داشتند که نتیجه چنین وضعیتی، افزایش نرخ بیکاری به رقم $14/19$ درصد در سال 1365 گردید. اما با اتمام جنگ تحمیلی و آغاز اجرای نخستین برنامه توسعه اقتصادی طی سال‌های $1375 - 1367$ مجددًا اقتصاد ایران از رشد متوسط سرمایه‌گذاری سالانه $12/7$ درصد برخوردار شد و به تبع آن نرخ بیکاری نیز به رقم $9/1$ درصد کاهش یافت. اما پس از آن در دوره $1375-1379$ از یکسو با کاهش رشد سرمایه‌گذاری به $8/4$ درصد و از سوی دیگر با هجوم عرضه نیروی کار ناشی از افزایش رشد $3/9$ درصدی جمعیت در دهه $1369 - 1355$ مجددًا نرخ بیکاری رو به افزایش گذاشت. به طوری که در دوره $1380 - 1385$ نیز با ارائه روند گذشته و افزایش نیروی کار و محدود شدن رشد سرمایه‌گذاری مجددًا بازار کار ایران نرخ دورقمی بیکاری را تجربه نموده و با کاهش رشد سرمایه‌گذاری به $5/8$ درصد در سال 1384 و $5/5$ درصد در سال 1385 نرخ بیکاری به رقم $12/75$ درصد افزایش یافت.

سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی شکل می‌گیرد و این در حالی است که عملاً با واردات بخشی از فرصت‌های بالقوه شغلی در کشور از بین می‌رود لذا برای آگاهی از چگونگی فرصت‌های شغلی ایجاد شده و یا از دست رفته، روند سرمایه‌گذاری و واردات کشور در گذشته مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱-۲-۱- روند سرمایه‌گذاری در کشور $(1365 - 1385)$

روند سرمایه‌گذاری در سال‌های گذشته حاکی از این واقعیت است که پس از پیروزی انقلاب اسلامی تا سال 1361 به دلیل فرار سرمایه ناشی از شرایط انقلاب و جنگ تحمیلی کل سرمایه‌گذاری انجام شده در کشور از 3231 میلیارد ریال سال 1356 به $1841/5$ میلیارد ریال در سال 1361 تقلیل یافت.^۱

تأثیر رشد منفی 43 درصدی حاصل در سرمایه‌گذاری کل موجب رشد منفی در بخش‌های مختلف اقتصادی شد به طوری که در این مدت بخش کشاورزی منفی $33/8$ درصد، نفت و گاز منفی $58/3$ درصد، صنایع و معادن منفی $61/8$ درصد،

^۱ - مؤسسه تحقیقاتی تدبیر اقتصاد، عوامل ضد اشتغال، سال 1382

۱-۲-۲- روند واردات در کشور (۱۳۸۵ - ۱۳۶۵)

عامل دیگری که در اقتصاد ایران به مثابه یک مانع جدی در اشتغال، دارای اثر منفی است حجم واردات رو به تزايد خصوصاً در چند سال اخیر می باشد. متأسفانه طی سال های گذشته در ایران دولتها در جهت جبران کاهش عرضه ناشی از ناکافی بودن سرمایه گذاری و تولید اقدام به واردات گستردۀ از خارج نموده اند.

به طوری که میزان واردات از رقم ۹/۷ میلیارد دلار سال ۱۳۵۸ به رقم ۱۸/۱ میلیارد دلار در سال ۱۳۶۲ افزایش یافته و پس از یک روند نزولی تا سال ۱۳۶۷ که به رقم ۸/۱ میلیارد دلار کاهش یافته بود مجدداً با روند صعودی به ۲۹/۶ میلیارد دلار در سال ۱۳۷۰ افزایش یافته. (جدول ۶ پیوست)

هر چند بخشی از واردات انجام شده که در جهت تأمین کالاهای سرمایه ای و ماشین آلات صورت گرفته است در جهت رشد اقتصادی کشور ضروری و قابل توجیه می باشد که به طور نمونه می توان به واردات ۱۴/۳ میلیارد دلاری سال ۱۳۷۷ که در آن سهم کالاهای سرمایه ای

۱-۲-۳- درصد و سهم کالاهای مصرفی

حدود ۱۴ درصد و همچنین به واردات ۱۲/۶ میلیارد دلاری سال ۱۳۷۸ که در آن سهم کالاهای سرمایه ای ۳۵/۶ درصد و سهم کالاهای مصرفی معادل ۱۵/۴ درصد بود اشاره داشت. با فرض بر اینکه با هر ۱۰۰۰۰ دلار یک فرصت شغلی ایجاد شود تعداد مشاغلی که با منابع ایرانی به ازای یک میلیارد دلار واردات به ایران در خارج از کشور فراهم می شود حداقل ۱۰۰ هزار شغل خواهد بود.

با توجه به اینکه مستند به (جدول ۷ پیوست) و گزارش بانک مرکزی در دو دهه ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ ارزش واردات ایران از ۹/۳ میلیارد دلار به ۵۱/۲۶ میلیارد دلار افزایش یافته است می توان میزان فرصت های شغلی از دست رفته برای نیروی کار ایرانی را در نتیجه اجرای سیاست های اقتصادی دولت در جهت کنترل نرخ تورم از طریق واردات و جدی بودن بیماری هلننی در اقتصاد ایران محاسبه و ارزیابی نمود.

۱-۳- بررسی نرخ بیکاری در دوره (۱۳۶۵ - ۱۳۸۵)

همانطور که در جدول ۵ پیوست

اشتغال در بخش‌های عمده اقتصادی این سهم در سال ۱۳۸۵ به ترتیب به ۲۲/۲۷ درصد، ۲۶/۵۱ درصد و ۴۸/۷۳ درصد رسید. (جدول ۸ پیوست) این تغییرات از یکسو حاکی از کاهش سهم اشتغال در بخش کشاورزی از ۲۹ درصد به ۲۲/۲۷ درصد و از سوی دیگر بیانگر افزایش سهم بخش صنعت از ۲۵/۲۸ درصد به ۲۶/۵۱ درصد به ویژه افزایش سهم بخش خدمات از ۴۲/۴۵ درصد به ۴۸/۷۳ درصد طی دو دهه ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ می‌باشد.

نمودار ۵ توزیع شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر کشور بر حسب بخش‌های عمده اقتصادی را طی سه سرشماری ۱۳۶۵، ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ نشان می‌دهد.

۱-۵- بررسی عملکرد بخش اشتغال در برنامه‌های اول تا سوم توسعه با عنایت به اینکه طی سال‌های ۱۳۸۳ - ۱۳۶۹ (۱۳۶۹) سه برنامه پنج‌ساله توسعه در کشور اجرا شد، بنابراین می‌توان وضعیت بازار کار در دوره ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ (۱۳۶۵) را از منظر دیگر و با شاخص اهداف تعیین شده ارزیابی نمود. همانطور که در جدول ۹ پیوست منعکس شده است.

منعکس شد، در سال ۱۳۶۵ سهم جمعیت شاغل و جمعیت بیکار از جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر به ترتیب ۸۵/۸۱ درصد و ۱۴/۱۹ درصد بود که در سال ۱۳۷۵ با افزایش جمعیت شاغل به ۹۰/۹۲ درصد نرخ بیکاری به ۹/۰۸ درصد تقلیل یافت ولی مجدداً با کاهش جمعیت شاغل به سطح ۸۷/۲۵ درصد، عملأً نرخ بیکاری به ۱۲/۷۵ درصد در سال ۱۳۸۵ افزایش یافت. در این سال نرخ بیکاری در مناطق شهری ۱۱/۸۲ درصد و برای مناطق روستایی ۱۴/۷۳ اعلام شده است.

نمودارهای ۳ و ۴ پیوست، چگونگی توزیع جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب شاغل و بیکاری را برای نقاط شهری و روستائی طی دوره ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ نشان می‌دهد.

۱-۴- بررسی توزیع اشتغال در بخش‌های عمده اقتصادی طی دوره ۱۳۸۵ - ۱۳۶۵ در سال ۱۳۶۵ سهم بخش‌های کشاورزی، صنعت و خدمات از کل اشتغال کشور به ترتیب ۲۹ درصد، ۲۵/۲۸ و ۴۲/۴۵ درصد بود. این سهم در سال ۱۳۷۵ به ترتیب به ۲۳/۰۴، ۳۰/۷۰ و ۴۴/۵۰ درصد تغییر یافت و با ادامه تغییر

۲- پیش‌بینی آینده بازار کار ایران

با توجه به اینکه در سند چشم‌انداز بیست‌ساله نظام برای افق ۱۴۰۴ هجری شمسی اشتغال کامل در نظر گرفته شده است که برای تحقق چنین هدفی کاهش تدریجی نرخ بیکاری به $8/4$ درصد در سال ۱۳۸۸ و 7 درصد در سال ۱۳۹۴ برنامه‌ریزی شده است.

از این‌رو ابتدا به مقایسه روند عرضه و تقاضای نیروی انسانی بر اساس پیش‌بینی دولت و کارشناسان غیر دولتی تا پایان برنامه چهارم توسعه می‌پردازیم و سپس به پیش‌بینی تحولات بازار کار تا سال ۱۳۹۴ خواهیم پرداخت.

۱-۲- پیش‌بینی تحولات بازار کار تا پایان برنامه چهارم توسعه

۱-۱- پیش‌بینی عرضه نیروی انسانی تا سال ۱۳۸۸

مستند به جداول 10 و 11 پیوست که پیش‌بینی تحولات بازار کار در برنامه چهارم توسعه را از منظر دولت نشان می‌دهند. عرضه نیروی انسانی در بازار کار از ۲۳۱۲۳۶۰۰ نفر در سال ۱۳۸۵ به ۲۵۵۶۶۸۸۱ نفر در سال ۱۳۸۸ افزایش خواهد یافت. بر پایه این پیش‌بینی نرخ مشارکت نیز از $۴۰/6$ درصد از سال ۱۳۸۵

در برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران که طی سال‌های $۱۳۷۲ - ۱۳۶۹$ در کشور اجرا شد ایجاد ۳۹۴ هزار فرصت شغلی هدف‌گذاری شده بود لیکن در طی این برنامه عملًا ۳۸۴ هزار فرصت شغلی ایجاد شد که حاکی از تحقق $۹۷/5$ هدف این برنامه می‌باشد.

همچنین در برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که از سال ۱۳۷۴ تا سال ۱۳۷۸ در دستور کار کشور قرار داشت، ایجاد ۴۰۴ هزار فرصت شغلی برنامه‌ریزی شده بود که با فراهم شدن ۴۱۴ هزار فرصت شغلی جدید عملًا درصد تحقق این برنامه در بخش اشتغال در حد $۱۰۲/6$ درصد بوده است ولی در برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی هر چند طی پنج سال ($۱۳۷۹ - ۱۳۸۴$) بیش از ۵۸۰ فرصت شغلی حاصل شد لیکن با توجه به هدف‌گذاری ۷۶۵ هزار فرصت شغلی عملکرد اشتغال در این برنامه فقط $۷۵/8$ درصد بوده است که بیانگر عدم تعادل جدی در بازار کار کشور می‌باشد.

در برنامه چهارم توسعه منعکس در ۲/۴ واحد درصد افزایش به ۴۳ درصد در سال ۱۳۸۸ ارتقا می‌یابد.

اما بر اساس پیش‌بینی کارشناسان غیردولتی که در جدول ۱۲ منعکس شده است، عرضه نیروی انسانی از ۲۲۲۷۰۲۴۳ نفر سال ۱۳۸۵ به ۲۳۷۵۱۸۳۳ نفر در سال ۱۳۸۸ و نرخ مشارکت نیز در این مدت تنها با ۰/۸ واحد درصد افزایش به ۳۹ درصد خواهد رسید.

۲-۱-۲- پیش‌بینی تقاضای نیروی انسانی تا سال ۱۳۸۸ همانطور که در جداول ۱۰ و ۱۱ پیوست منعکس شده است بر اساس پیش‌بینی دولت تقاضای نیروی انسانی در بازار کار طی دوره ۱۳۸۸ - ۱۳۸۵ از ۲۰۵۳۳۷۵۷ نفر به ۲۳۴۱۹۲۶۳ نفر افزایش خواهد یافت و این در حالی است که بر اساس پیش‌بینی کارشناسان غیردولتی که در جدول ۱۲ پیوست نشان داده شده است تقاضای نیروی انسانی با افزایش کمتری از ۱۹۴۳۳۱۳۹ نفر در سال ۱۳۸۵ به ۲۰۱۵۵۲۹۴ نفر در سال ۱۳۸۸ خواهد رسید.

۲-۱-۳- پیش‌بینی نرخ بیکاری تا سال ۱۳۸۸ نرخ بیکاری بر اساس پیش‌بینی دولت

در برنامه چهارم توسعه منعکس در جداول ۱۰ و ۱۱ طی سال‌های ۱۳۸۸ - ۱۳۸۵ مستمرًا نقلیل یافته و از ۱۱/۲ درصد سال ۱۳۸۵ به ۱۰/۳ درصد در سال ۱۳۸۶ و ۹/۴ درصد در سال ۱۳۸۷ و نهایتاً به ۸/۴ درصد در سال ۱۳۸۸ خواهد رسید. اما مستند به پیش‌بینی کارشناسان غیر دولتی (جدول ۱۲ پیوست) این نرخ طی سال‌های ۱۳۸۸ - ۱۳۸۵ نه تنها کاهش خواهد یافت بلکه مستمرًا افزایش یافته به طوری که از ۱۲/۷ درصد سال ۱۳۸۵ به ۱۳/۵ درصد در سال ۱۳۸۶ و ۱۴/۳ درصد در سال ۱۳۸۷ و به ۱۵/۱ درصد در سال ۱۳۸۸ می‌رسد.

با توجه به اینکه پیش‌بینی‌های دولت و کارشناسان غیردولتی قبل از سال ۱۳۸۵ صورت گرفته بود و از هر دو منظر نرخ بیکاری برای سال ۱۳۸۵ نیز از قبل پیش‌بینی شده بود می‌توان در جهت ارزیابی صحت پیش‌بینی‌های دولت و کارشناسان غیردولتی از واقعیت رخ داده در سال ۱۳۸۵ بهره گرفت.

از آنجا که بر اساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵ نرخ بیکاری در این سال ۱۲/۷۵ درصد، اعلام شده است و این رقم با ۱۲/۷ درصد نرخ

بیکاری پیش‌بینی شده از سوی کارشناسان غیردولتی انطباق بیشتری تا نرخ بیکاری ۱۱/۲ درصدی دولت برای سال ۱۳۸۵ دارد لذا از هم‌اکنون می‌توان نسبت به تحقق پیش‌بینی نرخ بیکاری ۸/۴ درصد برنامه چهارم را برای سال ۱۳۸۸ با تردید نگریست.

نمودارهای ۶ تا ۱۱ مقایسه پیش‌بینی دولت و کارشناسان غیردولتی را در خصوص روند جمعیت ده‌ساله و بیشتر، عرضه نیروی کار، تقاضای نیروی کار، نرخ مشارکت، تعداد بیکاران و نرخ بیکاری در برنامه چهارم توسعه به تفکیک نشان می‌دهند.

۲-۲- پیش‌بینی تحولات بازار کار ایران تا سال ۱۳۹۴

وضعیت بازار کار ایران در سال ۱۳۹۴ با سه گزینه ادامه روند موجود، رشد و هم‌پیوندی سریع و رشد و هم‌پیوندی متعادل در قالب چشم‌انداز آینده شاخص‌های کلان به تفصیل در جداول ۱۳، ۱۴ و ۱۵ پیوست پیش‌بینی شده است. (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۳)

همانطور که در جدول ۱۳ پیوست مشخص شده است در صورت ادامه

روندموجود پیش‌بینی می‌شود که در سال ۱۳۹۴، جمعیت ایران به رقم ۷۸ میلیون نفر رسیده و جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر آن بالغ بر ۶۵ میلیون نفر شود.

در این سال با عرضه نیروی کار ۲۶/۷ میلیون نفری و نرخ مشارکت ۴۱/۲ درصدی و تقاضای نیروی کار ۲۱/۸ میلیون نفری بیش از ۴/۹ میلیون نفر در کشور بیکار خواهند بود. با چنین وضعی نرخ بیکاری ۱۸/۳ درصد پیش‌بینی می‌شود.

اما با فرض گزینه رشد و هم‌پیوندی سریع که در جدول ۱۴ منعکس شده است، با وجود ۲۹/۹ میلیون نفر عرضه نیروی کار و ۴۶ درصد نرخ مشارکت، تقاضای نیروی کار به ۲۷/۸ نفر افزایش یافته به طوریکه جمعیت بیکار در حد ۲ میلیون نفر و نرخ بیکاری در سطح ۷ درصد محدود خواهد شد و در صورت تحقق گزینه رشد و هم‌پیوندی متعادل که در جدول ۱۵ نشان داده می‌شود، عرضه نیروی کار ۲۹/۹ میلیون نفر، نرخ مشارکت ۴۶ درصد و تقاضای نیروی کار ۲۷/۱ بوده که در این صورت با نرخ بیکاری ۹/۲ درصدی بیش از ۲/۷ میلیون نفر بیکار خواهند بود.

۳- بررسی روند عرضه و تقاضای

فارغالتحصیلان در گذشته و آینده
در جداول ۱۶، ۱۷ و ۱۸ پیوست،

چگونگی عرضه و تقاضای نیروی کار در سه مقطع زمانی ۱۳۷۵، ۱۳۸۳ و ۱۳۸۸ نشان داده می‌شود. (حسن طائی، ۱۳۸۲)

مستند به جدول ۱۶ پیوست در حالی که نرخ بیکاری کشور در سال ۱۳۷۵ ۹/۱ درصد اعلام شده است بیشترین نرخ

بیکاری با ۱۲/۶ درصد مربوط به سطح تحصیلی دیپلم و کمترین نرخ بیکاری در این سال با ۴ درصد مربوط به سطح

تحصیلات عالی می‌باشد اما این ارقام در سال ۱۳۸۳ مستند به جدول ۱۷ پیوست

به گونه‌ای تغییر یافته است که در برابر نرخ‌های بیکاری ۲۵/۴ درصد و ۲۹ درصد که بر اساس طرح نیازسنجی و همچنین اسناد برنامه سوم توسعه برای سطح

تحصیلی دیپلم محاسبه شده است نرخ بیکاری سطح تحصیلات عالی به ترتیب ۱۶/۷ درصد و ۲۰/۸ درصد افزایش یافته

که برای سال ۱۳۸۸ با فرض گزینه وقوع تحولات ساختاری به ترتیب به ۴/۵ درصد و ۸/۵ درصد و با فرض گزینه اقتصاد مبتنی بر دانش به ترتیب ۱۱ درصد و

۱۴/۸ درصد پیش‌بینی می‌شود. (جدول ۱۸ پیوست) بر این اساس سهم سطوح تحصیلی در تعداد بیکاران مستند به جدول شماره ۱۹ پیوست به گونه‌ای است که نرخ بیکاری فارغالتحصیلان دوره عالی از ۴ درصد سال ۱۳۷۵ به ۲۱/۶ درصد در سال ۱۳۸۳ و نیز به ۱۶/۵ درصد در سال ۱۳۸۸ افزایش خواهد یافت. همچنین جدول ۱۹ پیوست به تفکیک وضعیت کل اشتغال و شاغلین بخش‌های عمومی و خصوصی و همچنین اشتغال نیروی انسانی و نسبت آن را به کل اشتغال و اشتغال هر یک از بخش‌های عمومی و خصوصی طی دوره (۱۳۸۸ - ۱۳۶۵) نشان می‌دهد.

تأثیر افزایش قیمت نفت بر بازار کار ایران در مقایسه با کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا "MENA" منطقه خاورمیانه و شمال افریقا MENA مشتمل بر کشورهای:

الجزایر، بحرین، جیبوتی، مصر، ایران، عراق، اسرائیل، اردن، کویت، لبنان، لیبی، مراکش، عمان، قطر، عربستان سعودی، سوریه، تونس، امارات متحدة عربی، کرانه باختری و نوار غزه و همچنین یمن بوده که با جمعیتی بالغ بر ۳۱۱ میلیون نفر که

جهان را داشته است (UNDP, Human Development Report, 2006) ۲۳ درصد آن دارای درآمدی کمتر از ۹ دلار هستند در محدوده‌ای به وسعت ۱/۷ میلیون کیلومتر مربع قرار گرفته است. این منطقه طی سال‌های ۲۰۰۳ – ۱۹۹۰ با رشد جمعیت متوسط ۵۰۰ میلیون نفر افزایش یابد.

(UNDP, Human Development Report, 2006) ۲۳ درصد آن دارای درآمدی کمتر از ۹ دلار هستند در محدوده‌ای به وسعت ۱/۷ میلیون کیلومتر مربع قرار گرفته است. این منطقه طی سال‌های ۲۰۰۶ پیش‌بینی می‌شود جمعیت منطقه در سال ۲۰۲۰ به حدود ۲/۱ درصد سالانه بیشترین رشد جمعیت

گروه‌بندی کشورهای MENA از نظر منابع و نیروی کار

(گروه RRLI)	(گروه RRLA)	(گروه RPLA)
کشورها با منابع غنی، نیروی کار وارداتی Resource-Rich, Labour Importing	کشورها با منابع غنی، نیروی کار فراوان Resource-Rich, Labour abundant	کشورها با منابع فقیر، نیروی کار فراوان Resource-poor, Labour abundant
عربستان سعودی	ایران	کرانه باختری و نوار غزه
عمان	عراق	مصر
بحرین	یمن	مرکش
لیبی	الجزایر	اردن
قطر	سوریه	تونس
امارات		لبنان
کویت		جیبوتی

- ۱ - عرضه فراوان نیروی کار ناشی از رشد جمعیت زیاد
- ۲ - تقاضای نیروی کار وابسته به درآمدهای دولتی (نفتی)
- ۳ - محیط کار غیر منعطف

بازار کار منطقه MENA با همه تفاوت‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشورهای این منطقه به دلیل اقتصاد دولتی و وابسته به نفت آنها به طور کلی دارای ویژگی‌های زیر است:

موجود برای سال‌های آتی منطقه از حداقل رشد ۵ درصد برخوردار گردد.
(بانک جهانی، ۲۰۰۶ a)

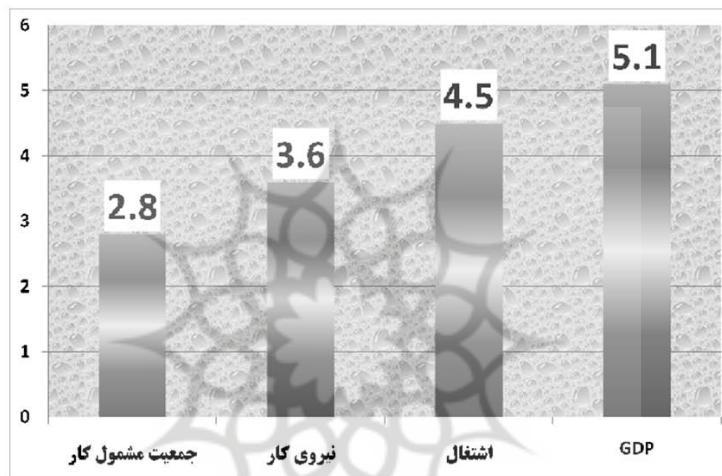
فرصت‌های شغلی ایجاد شده ناشی از ایجاد چنین رشد اقتصادی برای کشورهای نفت‌خیز منطقه این امکان را فراهم نمود تا به رغم فشارهای کم‌سابقه در بازار کار از جمله افزایش بی‌سابقه نیروی کار، رشد سریع مشارکت زنان در کار و نیروی کار جوان و تحصیل کرده بتوانند با کاهش نرخ بیکاری در جهت ایجاد تعادل در بازار کار پیش‌روند.

نمودار (۱) تحولات بازار کار کشورهای ایران، الجزایر، بحرین، مصر، اردن، کویت، مراکش، قطر، عربستان سعودی، تونس، امارات متحده عربی و کرانه باختری و نوار غزه را به عنوان برخی از کشورهای منطقه MENA که دسترسی آماری به آنها ممکن بود را نشان می‌دهد.

بنابراین اشتغال و تعادل در بازار کار منطقه MENA بستگی به قیمت نفت در بازارهای جهانی داشته، به طوری که با افزایش قیمت نفت در دهه ۱۹۷۰ و رشد اشتغال، بیکاری در منطقه کاهش یافته و سپس با افت قیمت نفت به ویژه در سال‌های پایانی قرن بیستم این منطقه با افزایش نرخ بیکاری مواجه شده است.

اما افزایش مجدد قیمت نفت از ۲۶ دلار در سال ۲۰۰۰ تا حدود ۱۰۰ دلار در اواخر سال ۲۰۰۷، ایران و کشورهای نفت‌خیز منطقه خاورمیانه و شمال افریقا (MENA) را با شرایط جدیدی مواجه نموده است به طوری که در سایه افزایش درآمدهای نفتی رشد تولید ناخالص داخلی در منطقه از ۲/۹ درصد سال ۲۰۰۲ به ۶ درصد در سال ۲۰۰۵ افزایش یافت (بانک جهانی ۲۰۰۵) و همچنین پیش‌بینی شده بود که با استمرار وضع

نمودار (۱): وضعیت بازار کار برخی از کشورهای منطقه MENA (۲۰۰۵ - ۲۰۰۶)

ILO 2005, 2006a

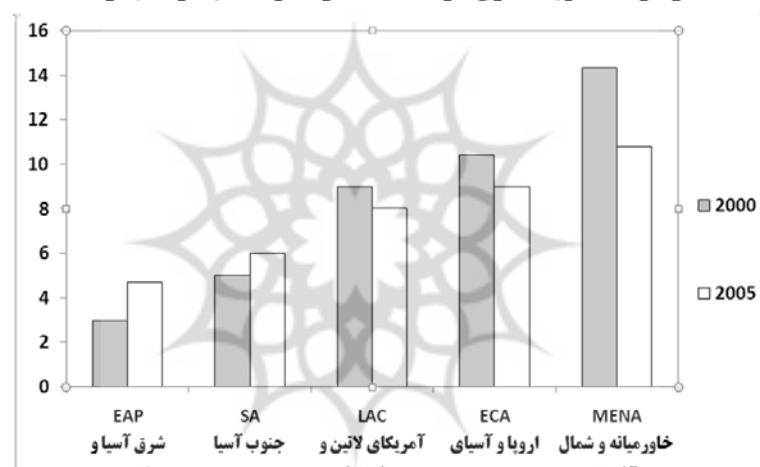
هرچند بخشی از میزان کاهش نرخ بیکاری در نتیجه کاهش نرخ رسمی بیکاری در الجزایر و نیز کاهش بیکاری در ایران و مصر بوده است چنانچه این روند، بدون الجزایر و یا بدون الجزایر، مصر و ایران در نظر گرفته شود همانطور که در نمودار (۳) نشان داده می‌شود کاهش نرخ بیکاری در دوره مذکور به ترتیب از ۱۲/۲ درصد به ۱۰/۳ درصد و از ۱۱/۳ درصد به ۹/۹ درصد تغییر خواهد یافت.

همچنین طبیعی است که کاهش نرخ بیکاری در همه کشورهای منطقه

همانطور که ملاحظه می‌شود در طی سال‌های ۲۰۰۵ - ۲۰۰۶ در سایه رشد اقتصادی ۵/۱ درصدی در منطقه MENA، اشتغال ۴/۵ درصد رشد یافته است به طوری که نه تنها پاسخگوی رشد ۳/۶ درصدی نیروی کار و رشد ۲/۸ درصدی جمعیت مشمول کار بوده است بلکه مستند به نمودار (۲) زمینه کاهش نرخ بیکاری در منطقه از ۱۴/۳ درصد به ۱۰/۸ درصد و نزدیک شدن آن به وضعیت بیکاری در سایر مناطق در حال توسعه را فراهم نموده است.

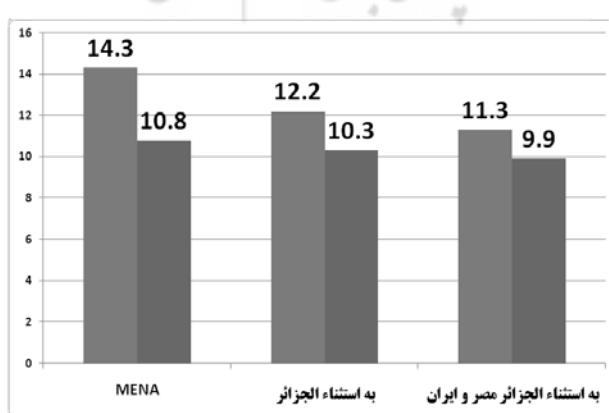
MENA یکسان نبوده و با توجه به شرایط نرخ بیکاری باشند که نمودار (۴) چگونگی سیاسی و اقتصادی متفاوت دارای آن را توصیف می‌کند. روندهای متنوعی در کاهش یا افزایش

نمودار (۲): نرخ بیکاری در حال توسعه MENA و سایر مناطق در حال توسعه

ILO 2005

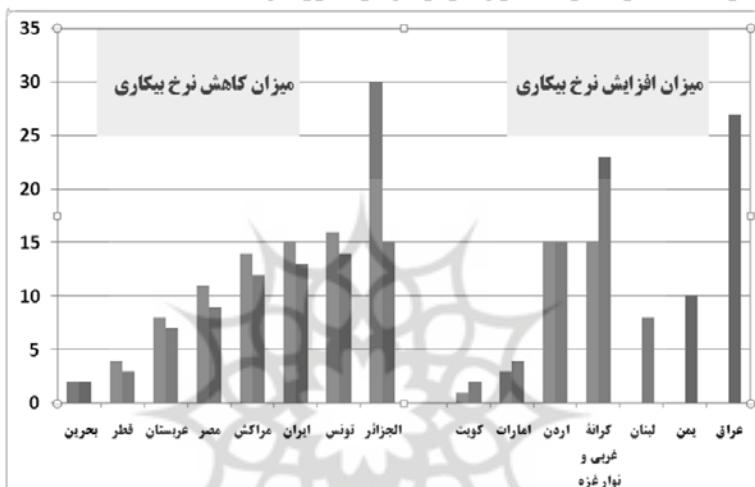
نمودار (۳): نرخ کلی بیکاری در منطقه MENA شامل گشورهای بزرگ و بدون آنها

ILO 2005

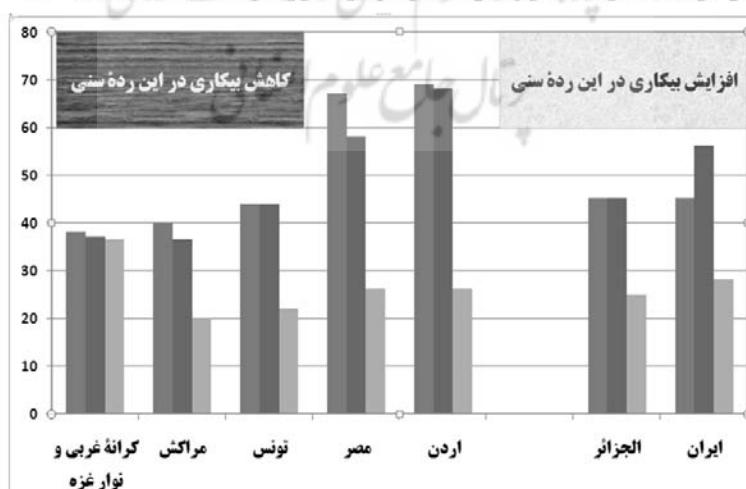
مرکز تحقیقات اسلامی

نمودار (۴): تغییرات نرخ بیکاری در برخی از کشورهای منطقه MENA (۲۰۰۰ – ۲۰۰۵)

ILO 2005, 2006a

نمودار (۵): میزان بیکاری جوانان برخی از کشورهای منطقه MENA (۲۰۰۰ – ۲۰۰۵)

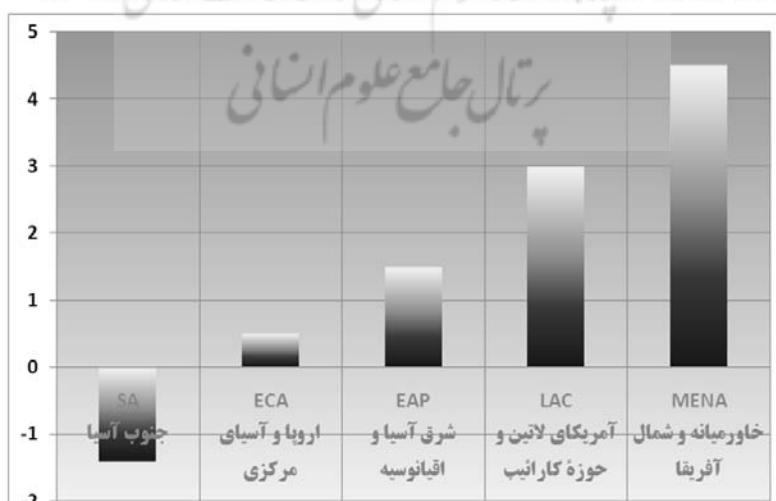
ILO 2005, 2006a

وجود همه تفاوت‌هایی که کشورهای منطقه MENA در برخورداری از درآمدهای نفتی دارند عامل افزایش قیمت نفت خام در بازارهای جهانی به این منطقه کمک نموده است تا در دوره ۲۰۰۵ - ۲۰۰۰ همانطور که در نمودار (۶) نشان داده می‌شود این منطقه همچنان از بالاترین نرخ اشتغال در میان مناطق در حال توسعه (به استثناء چین) برخوردار شود.

این تنوع با توجه به ساختار جمعیت و هرم سنی کشورهای مختلف MENA نیز قابل مشاهده است به طوری که نرخ بیکاری جوانان در این کشورها متفاوت خواهد بود. همانطور که در نمودار (۵) نشان داده می‌شود ایران و الجزایر که طی دوره ۲۰۰۵ - ۲۰۰۰ با کاهش نرخ کلی بیکاری مواجه بوده‌اند در این دوره با افزایش نرخ بیکاری جوانان در گروه سنی ۱۵ - ۲۴ سال روبرو می‌باشند.

در هر صورت واقعیت این است که با

نمودار (۶): مقایسه رشد نرخ اشتغال منطقه MENA با تعدادی از مناطق در حال توسعه (۲۰۰۵ - ۲۰۰۰)

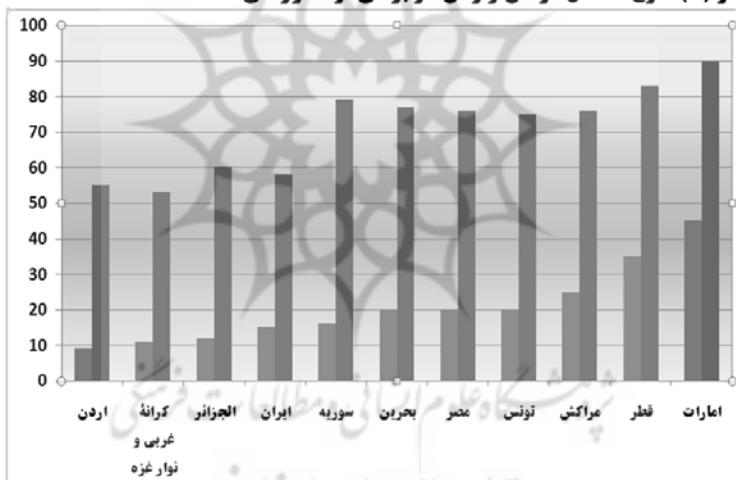

ILO 2006a

اما آنچه در افزایش نرخ اشتغال و کاهش نرخ بیکاری در منطقه MENA همچنان نگران کننده خواهد بود محدود بودن نرخ اشتغال زنان نسبت به مردان می باشد به طوری که این نرخ در دوره

۲۰۰۶ - ۲۰۰۰ در اغلب کشورهای منطقه از نصف اشتغال مردان کمتر بوده است این واقعیت در نمودار (۷) به روشنی نشان داده شده است.

نمودار (۷): نرخ اشتغال مردان و زنان در برخی از کشورهای منطقه MENA - ۲۰۰۶ - ۲۰۰۰

ILO 2005, 2006a

(World Bank 2004, Pissarides, C., and M. Venganzones-Varoudakis, 2005)

اما باید توجه داشت که اشتغال در بخش دولتی نوعاً دارای بهره‌وری پائین می باشد لذا در سال‌های بعد از ۲۰۰۰ سایه افزایش قیمت نفت مشاغل ایجاد شده در این منطقه عمدتاً در بخش

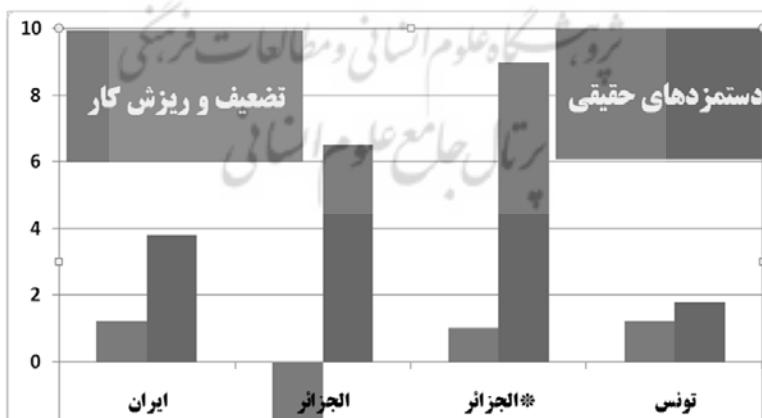
در هر صورت باید توجه داشت که افزایش نرخ بیکاری در دهه ۱۹۹۰ به معنی عدم توانایی رشد اقتصادی منطقه MENA در ایجاد افزایش شغل نبوده بلکه دلیل این افزایش را باید در فروضی رشد فراوان عرضه ناشی از نرخ‌های رشد جمعیت در سن کار جستجو نمود.

افزایش دستمزدهای حقیقی بدون توجه به بهرهوری نیروی کار در کشورهای ایران، الجزایر و تونس که ناشی از تحمیل قانونی به بنگاهها می‌باشد را در نمودار (۸) ملاحظه نمود. بدون تردید این الزامات قانونی نه تنها زمینه رقابت‌پذیری بنگاهها در این کشورها را تضعیف خواهد نمود، بلکه بر اشتغال آنها نیز تأثیر منفی خواهد داشت. موضوعی که مطالعات مختلف آن را مورد تأیید قرار داده است. (Siebert, 1998)

کشاورزی و بخش‌های با مهارت پائین و یا بخش عمومی با بهرهوری اندک بوده است. (World Bank 2004 a, Kapsos 2005) شاید بتوان عامل عدم استقبال بخش خصوصی در فعالیت‌های اشتغال‌زا و پائین بودن بهرهوری نیروی کار در کشورهای منطقه MENA را در سختی قوانین و مقررات کار این کشورها و غیر معنطف بودن بازار کار آنها دانست.

به طور نمونه در این مورد می‌توان به

نمودار (۸): بهرهوری و رشد دستمزدهای حقیقی در بخش غیر کشاورزی در دوره ۲۰۰۵ – ۲۰۰۰ در ایران، الجزایر و تونس

ILO 2005

مستند به گزارش (بانک جهانی، b) سخت‌گیرانه‌ترین قوانین کار می‌باشد و شاخص سخت‌گیری آن ۴۸/۵ درصد است (۲۰۰۵) منطقه MENA دارای یکی از

رشد اقتصادی آنها مؤثر بوده است، برآورد دقیقی در دست نیست اما یک بررسی نشان می‌دهد که در خلال سال‌های (۱۹۸۵ - ۱۹۹۵) پائین بودن بهره‌وری در بخش دولتی در منطقه MENA موجب کاهش سالانه یک درصد از تولید ناخالص داخلی آنها شده است. (Pissarides, 2000)

بنابراین طی سال‌های ۲۰۰۵ - ۲۰۰۰ ایران و کشورهای منطقه برای جبران سختی قوانین و مقررات بازار کار خود بهای سنگینی از محل ثروت نسل‌های آینده خود را از طریق فروش نفت خام و درآمدهای نفتی پرداخت نموده‌اند.

هرچند این شاخص در سال ۲۰۰۶ به ۳۵/۸ درصد تنزل یافته است اما این اصلاحات در جهت تسهیل در استخدام وقت نیروی کار بوده و در مورد اخراج همچنان سخت و غیر منعطف می‌باشد در چنین شرایطی با عدم مشارکت بخش خصوصی در ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، دولت‌های منطقه ضمن برخورداری از درآمدهای نفتی در جهت افزایش اشتغال، ناگزیر به افزایش مداخله بازار کار بوده و باز سنگینی از اشتغال را در بخش عمومی به عهده خواهند گرفت که با توجه به پائین بودن بهره‌وری نیروی کار در بخش عمومی با وجود سرمایه‌گذاری‌های سنگین بخش دولتی از محل درآمدهای نفتی، رشد اقتصادی متناسب حاصل نخواهد شد. تحقیقات و بررسی‌های گسترده حاکی از این است که انباست سرمایه انسانی در بخش دولتی (عمومی) به ویژه در قسمت خدمات اداری نه تنها کمک قابل توجهی به رشد اقتصادی ننموده است بلکه می‌تواند در عمل سبب کاهش رشد اقتصادی گردد. (Pritchett, 1999) در اینکه اشتغال در بخش دولتی کشورهای منطقه تا چه حد در کاهش

سوی کارشناسان غیر دولتی برای سال ۱۳۸۸ دهه ۲۰۰۰ - ۲۰۲۰ کشورهای منطقه باشد از نرخ رشد اقتصادی ۶ تا ۸ درصد برخوردار شوند و تأمین چنین رشدی صرفاً از طریق فروش نفت خام و درآمدهای نفتی با تردید مواجه خواهد بود، ایران و کشورهای با قوانین سخت کار در منطقه MENA راهی جز اصلاح و بهبود قوانین و مقررات به منظور افزایش انعطاف‌پذیری بازار کار خود نخواهند داشت.

لذا ضروری است تا با رویکردی متفاوت از گذشته نسبت به ارائه راهبردهای مناسب جهت تعادل بخشی بازار کار و افزایش سطح اشتغال فارغ‌التحصیلان و نیروی انسانی متخصص اقدام نمود.

همچنین در شرایطی که بر اساس گزارش (World Bank, 2007) برای تعادل بازار کار در کشورهای منطقه و ایجاد حداقل ۱۰۰ میلیون شغل طی دو

پیوست

جدول (۱): تغییرات جمعیت کشور طی سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵

سال درصد)	متوسط رشد سالانه	تغییرات نسبت به سال پایه	شاخص تغییرات ۱۳۳۵=۱۰۰	افزایش دوره		جمعیت	سال
				نسبی	مطلق		
-	-	-	۱۰۰	-	-	۱۸۹۵۴۷۰۴	۱۳۳۵
۳.۱۳	۳۶.۱	۱۳۶.۱	۳۶.۱	۶۸۳۴۰۱۸	۲۵۷۸۸۷۷۲۲	۱۳۴۵	
۲.۷۱	۷۷.۸	۱۷۷.۸	۳۰.۷	۷۹۲۰۰۲۲	۳۳۷۰۸۷۴۴	۱۳۵۵	
۳.۹۱	۱۶۰.۹	۲۶۰.۹	۴۶.۷	۱۵۷۳۶۲۶۶	۴۹۴۴۵۰۱۰	۱۳۶۵	
۲.۴۶	۱۹۴.۶	۲۹۴.۶	۱۲.۹	۶۳۹۲۱۵۳	۵۵۸۳۷۱۶۳	۱۳۷۰	
۱.۴۷	۲۱۶.۸	۳۱۶.۸	۷.۶	۴۲۱۸۳۲۵	۶۰۰۵۵۴۸۸	۱۳۷۵	
۱.۶۱	۲۷۱.۸	۳۷۱.۸	۱۷.۳	۱۰۴۱۷۳۵۸	۷۰۴۷۲۸۴۶	۱۳۸۵	

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

جدول (۲): تغییرات جمعیت نقاط شهری طی سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵

متوسط رشد سالانه (درصد)	تغییرات نسبت به سال پایه	شاخص تغییرات $1335=100$	افزایش دوره		جمعیت	سال
			نسبی	مطلق		
-	-	۱۰۰	-	-	۶۰۰۲۶۲۱	۱۳۳۵
۵.۰۲	۶۳.۲	۱۶۳.۲	۶۳.۲	۳۷۹۳۱۸۹	۹۷۹۵۸۱۰	۱۳۴۵
۴.۹۳	۱۶۴.۱	۲۴۶.۱	۶۱.۹	۶۰۵۸۸۷۰	۱۵۸۵۴۶۸۰	۱۳۵۵
۵.۴۱	۳۴۷.۲	۴۴۷.۲	۶۳.۳	۱۰۹۸۹۸۸۱	۲۶۸۴۴۵۶۱	۱۳۶۵
۳.۴۷	۴۳۰.۴	۵۳۰.۴	۱۸.۶	۴۹۹۲۰۳۷	۳۱۸۳۶۵۹۸	۱۳۷۰
۲.۹۵	۵۱۳.۴	۶۱۳.۴	۱۵.۶	۴۸۹۱۱۹۱	۳۶۸۱۷۷۸۹	۱۳۷۵
۲.۷۴	۷۰۳.۷	۸۰۳.۷	۳۱.۰	۱۱۴۲۷۲۸۶	۴۸۲۴۵۰۷۵	۱۳۸۵

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

جدول (۳): تغییرات جمعیت نقاط روستائی^۱ طی سال‌های ۱۳۳۵-۱۳۸۵

متوسط رشد سالانه (درصد)	تغییرات نسبت به سال پایه	شاخص تغییرات $1335=100$	افزایش دوره		جمعیت	سال
			نسبی	مطلق		
-	-	۱۰۰	-	-	۱۲۹۵۲۰۸۲	۱۳۳۵
۲.۱۳	۲۳.۵	۱۲۳.۵	۲۳.۵	۳۰۴۰۸۳۰	۱۵۹۹۲۹۱۲	۱۳۴۵
۱.۱۱	۳۷.۸	۱۳۷.۸	۱۱.۶	۱۸۶۱۱۵۲	۱۷۸۵۴۰۶۴	۱۳۵۵
۲.۳۹	۷۴.۵	۱۷۴.۵	۲۶.۶	۴۷۴۶۳۸۵	۲۲۶۰۰۴۴۹	۱۳۶۵
۱.۲۱	۸۵.۳	۱۸۵.۳	۶.۲	۱۴۰۰۱۱۶	۲۴۰۰۰۵۶۵	۱۳۷۰
-۰.۶۴	۷۹.۴	۱۷۹.۴	-۳.۲	-۷۶۲۸۶۶	۲۳۲۳۷۶۹۹	۱۳۷۵
-۰.۴۴	۷۱.۶	۱۷۱.۶	-۴.۳	-۱۰۰۹۹۲۸	۲۲۲۲۷۷۷۱	۱۳۸۵

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

۱- جمعیت غیرساکن به جمعیت روستائی اضافه شده است.

جدول (۴): روند تغییرات جمعیت و متوسط رشد سالانه طی سال‌های ۱۳۶۰-۱۳۸۵

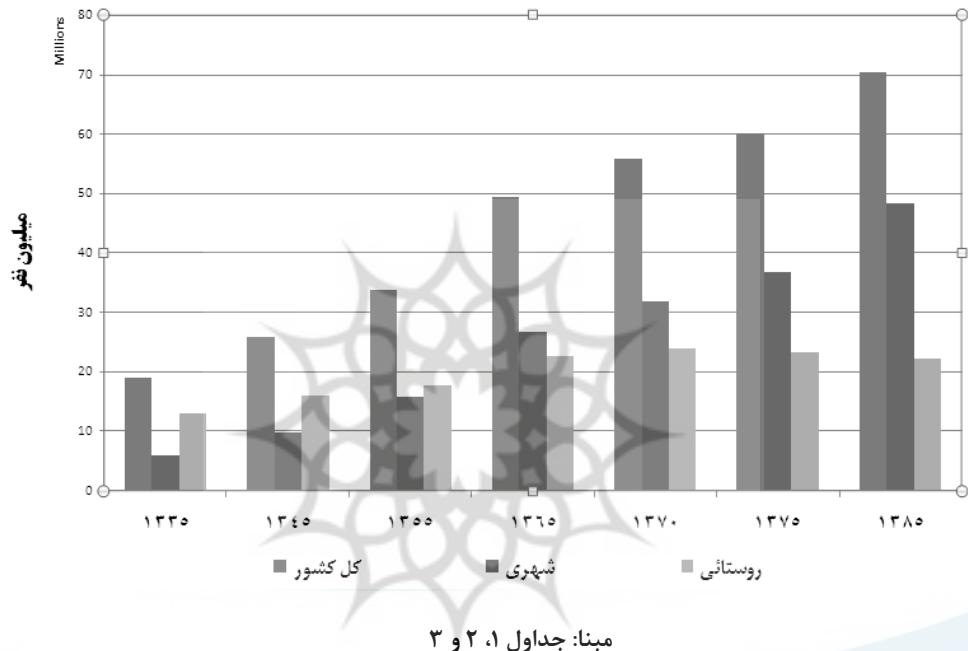
سال	جمعیت	متوسط رشد سالانه (درصد)
۱۲۶۰	۷۶۵۴۰۰۰	-
۱۲۷۰	۸۱۲۴۰۰۰	۰.۶۰
۱۲۸۰	۸۶۱۳۰۰۰	۰.۵۹
۱۲۹۰	۹۱۴۳۰۰۰	۰.۶۰
۱۳۰۰	۹۷۰۷۰۰۰	۰.۶۰
۱۳۰۵	۱۰۴۵۶۰۰۰	۱.۵۰
۱۳۱۰	۱۱۱۸۵۰۰۰	۱.۳۶
۱۳۱۵	۱۱۹۶۴۰۰۰	۱.۳۶
۱۳۲۰	۱۲۸۳۳۰۰۰	۱.۴۱
۱۳۲۵	۱۴۱۵۹۰۰۰	۱.۹۹
۱۳۳۰	۱۶۲۳۷۰۰۰	۲.۷۸
آبان ۱۳۳۵	۱۸۹۵۴۷۰۴	۳.۱۴
آبان ۱۳۴۵	۲۵۷۸۸۷۲۲	۳.۱۳
آبان ۱۳۵۵	۳۳۷۰۸۷۴۴	۲.۷۱
مهر ۱۳۶۵	۴۹۴۴۵۰۱۰	۳.۹۱
مهر ۱۳۷۰	۵۵۸۳۷۱۶۳	۲.۴۶
آبان ۱۳۷۵	۶۰۰۵۵۴۸۸	۱.۹۶
آبان ۱۳۸۵	۷۰۴۷۲۸۴۶	۱.۶۱

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

۱- متوسط رشد سال ۱۳۷۵ نسبت به سال ۱۳۷۰ اندازه‌گیری شده است.

۲- متوسط رشد سال ۱۳۷۵ نسبت به سال ۱۳۶۵ اندازه‌گیری شده است.

نمودار ۱ - تغییرات جمعیت کشور ۱۳۲۵-۸۵

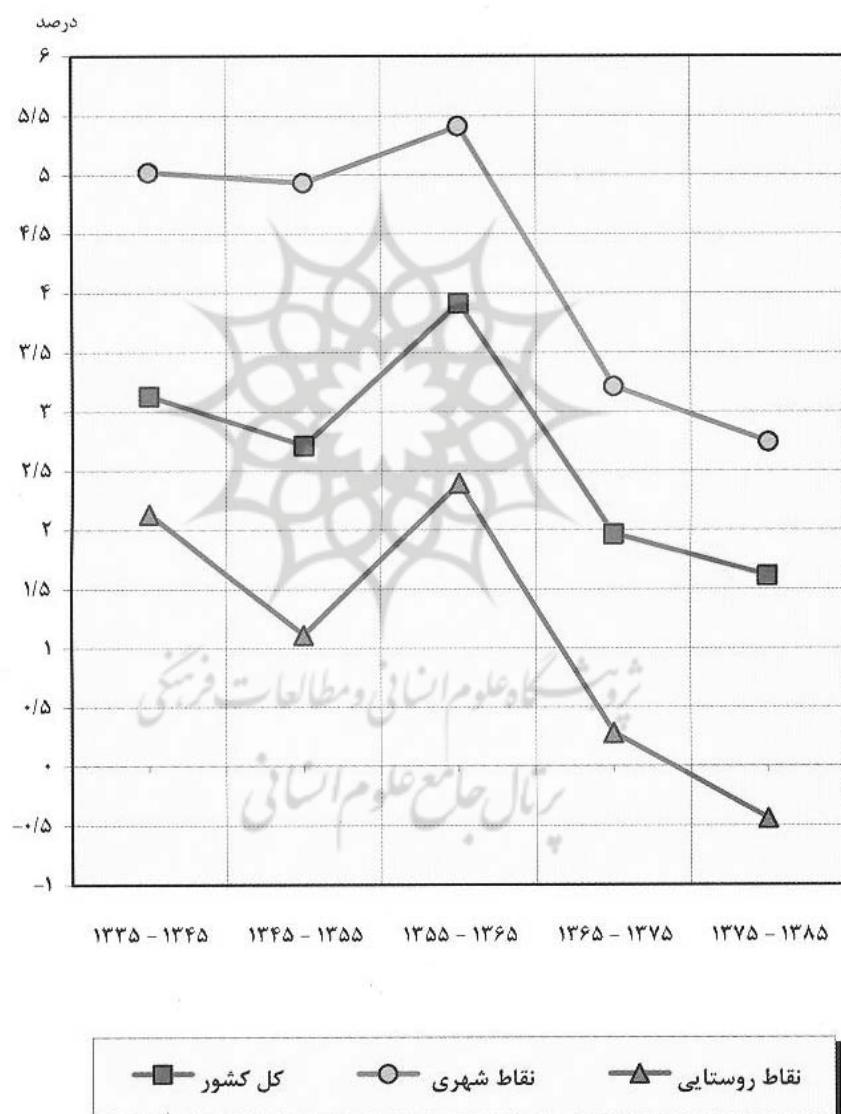
مبنای: جداول ۱، ۲ و ۳

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتابل جامع علوم انسانی

مرکز تحقیقات استراتژیک

نمودار ۲ - متوسط رشد جمعیت کشور

مبنی: جداول ۱ و ۲

مرکز تحقیقات اسرائیل

جدول (۵): توزیع جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب شاغل و بیکار در نقاط شهری و روستائی

سال	جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیش تر (هزار نفر)	شاغل (درصد)	بیکار (درصد)
کل کشور ^۱			
۱۳۶۵	۱۲۸۲۰	۸۵.۸۱	۱۴.۱۹
۱۳۷۰	۱۴۷۳۷	۸۸.۸۷	۱۱.۱۳
۱۳۷۵	۱۶۰۲۷	۹۰.۹۲	۹.۰۸
۱۳۸۵	۲۳۴۶۶	۸۷.۲۵	۱۲.۷۵
شهری			
۱۳۶۵	۷۰۲۶	۸۴.۷۳	۱۵.۲۷
۱۳۷۰	۸۴۸۹	۸۹.۶۴	۱۰.۳۶
۱۳۷۵	۹۶۵۵	۹۱.۱۴	۸.۸۶
۱۳۸۵	۱۵۹۲۹	۸۸.۱۸	۱۱.۸۲
روستائی			
۱۳۶۵	۵۷۲۷	۸۷.۰۹	۱۲.۹۱
۱۳۷۰	۶۱۵۰	۸۷.۸۷	۱۲.۱۳
۱۳۷۵	۶۳۰۶	۹۰.۵۶	۹.۴۴
۱۳۸۵	۷۴۹۳	۸۵.۲۷	۱۴.۷۳

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

۱- در سالهای ۱۳۶۵، ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ جمعیت غیرساکن در سطر کل کشور منظور شده است.

جدول (۶): توزیع جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع فعالیت اقتصادی در نقاط شهری و روستائی

سال	جمعیت ۱۰ ساله و بیش تر (هزار نفر)	فعال (درصد)	غیر فعال (درصد)	اظهار نشده (درصد)
کل کشور ^۱	۳۲۸۷۴	۳۹.۰۰	۶۰.۴۲	۰.۵۸
۱۳۶۵	۳۸۶۵۵	۳۸.۱۲	۶۰.۷۵	۱.۱۳
۱۳۷۰	۴۵۴۰۱	۳۵.۳۰	۶۳.۴۸	۱.۲۲
۱۳۷۵	۵۹۵۰۳	۳۹.۴۴	۵۹.۶۸	۰.۸۸
شهری	۱۸۲۸۱	۳۸.۴۳	۶۰.۹۴	۰.۶۳
۱۳۶۵	۲۲۴۸۳	۳۷.۷۶	۶۰.۹۸	۱.۲۷
۱۳۷۰	۲۸۵۰۴	۳۳.۸۷	۶۴.۸۶	۱.۲۷
۱۳۷۵	۴۱۰۸۳	۳۸.۷۷	۶۰.۴۰	۰.۸۳
روستائی	۱۴۴۳۸	۳۹.۶۷	۵۹.۸۲	۰.۵۱
۱۳۶۵	۱۵۹۳۴	۳۸.۶۰	۶۰.۴۷	۰.۹۳
۱۳۷۰	۱۶۷۵۳	۳۷.۶۴	۶۱.۲۲	۱.۱۳
۱۳۷۵	۱۸۳۳۷	۴۰.۸۶	۵۸.۱۹	۰.۹۵

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

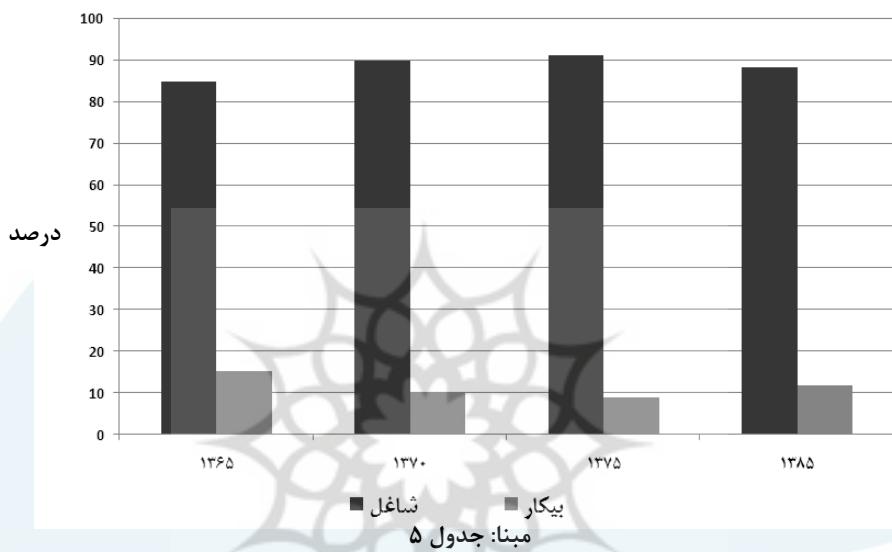
۱- در سالهای ۱۳۶۵، ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ جمعیت غیرساکن در سطر کل کشور منظور شده است.

جدول (۷): ارزش واردات گمرکی براساس نوع مصرف (میلیون دلار)

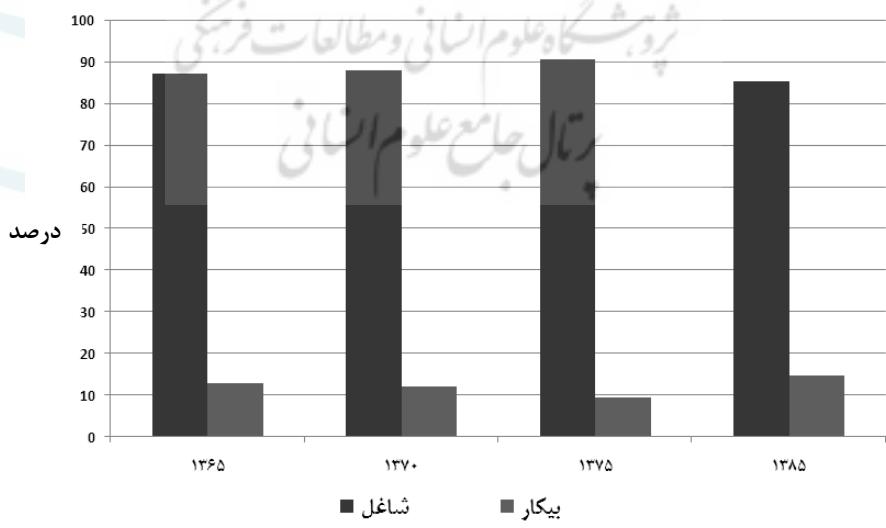
سال	مواد اولیه و کالاهای	کالاهای	کالاهای مصرفی	جمع
۱۳۵۳	۴۲۶۶	۱۳۳۱	۱۰۱۷	۶۶۱۴
۱۳۵۴	۶۲۱۲	۳۴۸۹	۱۹۹۵	۱۱۶۹۶
۱۳۵۵	۶۷۱۳	۳۸۰۳	۲۲۵۰	۱۲۷۶۶
۱۳۵۶	۷۹۱۰	۴۰۱۹	۲۶۹۷	۱۴۶۲۶
۱۳۵۷	۵۳۵۰	۲۹۰۸	۲۱۱۴	۱۰۳۷۲
۱۳۵۸	۵۳۰۱	۱۸۳۵	۲۵۵۹	۹۶۹۵
۱۳۵۹	۶۲۰۷	۱۷۳۸	۲۸۹۹	۱۰۸۴۴
۱۳۶۰	۸۲۲۵	۲۱۴۹	۳۱۴۱	۱۳۵۱۵
۱۳۶۱	۶۸۶۱	۲۳۰۸	۲۶۷۸	۱۱۸۴۵
۱۳۶۲	۱۰۸۴۰	۴۳۵۲	۲۹۱۱	۱۸۱۰۳
۱۳۶۳	۸۳۱۰	۳۸۶۷	۲۳۱۷	۱۴۴۹۴
۱۳۶۴	۷۴۱۱	۲۴۲۱	۱۵۷۸	۱۱۴۰۸
۱۳۶۵	۵۴۶۱	۲۱۹۹	۱۶۹۵	۹۳۵۵
۱۳۶۶	۵۴۹۸	۲۲۰۹	۱۶۶۲	۹۳۶۹
۱۳۶۷	۴۸۲۹	۱۸۶۹	۱۴۷۹	۸۱۷۷
۱۳۶۸	۷۵۴۸	۲۹۱۵	۲۳۴۴	۱۲۸۰۷
۱۳۶۹	۱۱۸۵۴	۴۳۶۳	۲۵۰۵	۱۸۷۲۲
۱۳۷۰	۱۶۳۲۵	۹۹۱۱	۳۴۴۱	۲۹۶۷۷
۱۳۷۱	۱۸۱۹۵	۸۲۱۲	۳۱۴۱	۲۹۵۴۸
۱۳۷۲	۱۲۵۶۷	۵۰۸۵	۲۲۳۳	۱۹۸۸۵
۱۳۷۳	۷۴۸۵	۲۷۷۱	۱۴۷۶	۱۱۷۳۲
۱۳۷۴	۸۵۲۴	۱۸۶۰	۱۸۶۴	۱۲۲۴۸
۱۳۷۵	۹۱۱۵	۳۸۰۷	۲۱۹۴	۱۵۱۱۶
۱۳۷۶	۷۵۲۴	۴۶۶۱	۲۰۰۷	۱۴۱۹۲
۱۳۷۷	۶۳۱۰	۶۰۰۲	۲۰۱۱	۱۴۳۲۳
۱۳۷۸	۶۲۲۵	۴۵۱۰	۱۹۴۸	۱۲۶۸۳
۱۳۷۹	۷۴۰۱	۴۸۳۴	۲۱۱۲	۱۴۳۴۷
۱۳۸۰	۸۲۲۸	۷۱۲۷	۲۲۷۰	۱۷۶۲۵
۱۳۸۱	۹۷۶۶	۹۶۶۸	۲۸۴۲	۲۲۲۷۶
۱۳۸۲	۱۲۱۸۷	۱۱۲۲۶	۳۱۸۵	۲۶۵۹۸
۱۳۸۳	۱۶۸۹۸	۱۲۱۰۵	۶۳۸۶	۳۵۳۸۹

مأخذ: آمارنامه اقتصادی، سال ۱۳۸۵، صفحه ۱۹۹، پژوهشکده امور اقتصادی، ۱۳۵۳-۱۳۸۳

نمودار ۳ - توزیع جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب شاغل و بیکار در نقاط شهری: ۱۳۶۵-۸۵

نمودار ۴ - توزیع جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب شاغل و بیکار در نقاط روستائی: ۱۳۶۵-۸۵

مرکز تحقیقات اسرارگش

جدول (۸): توزیع شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر کشور بر حسب سه بخش عمده فعالیت اقتصادی (درصد)

بخش‌های عمده فعالیت	۱۳۶۵	۱۳۷۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵
جمع	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
کشاورزی	۲۹.۰۰	۲۴.۴۸	۲۳.۰۴	۲۲.۲۷
صنعت ^۱	۲۵.۲۸	۲۷.۶۱	۳۰.۷۰	۲۶.۵۱
خدمات	۴۲.۴۵	۴۳.۶۲	۴۴.۵۰	۴۸.۷۳
فعالیتهای نامشخص و اظهارنشده	۳.۲۷	۴.۲۹	۱.۷۶	۲.۴۹

مأخذ: مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

۱- شامل استخراج معدن، صنعت، آب، برق، گاز و ساختمان

نمودار (۵): توزیع شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر کشور بر حسب بخش‌های عمده اقتصادی ۱۳۶۵-۸۵

مبنی: جدول ۸

(۱) صنعت: شامل استخراج معدن، آب، برق، گاز و ساختمان

مرکز تحقیقات اسرائیل

جدول (۹): اهداف برنامه‌های توسعه در زمینه متوسط سالانه خالص ایجاد شغل و عملکرد آن
(هزار فرصت شغلی)

درصد تحقق	عملکرد برنامه	هدف برنامه	
۹۷.۵	۳۸۴	۳۹۴	برنامه اول توسعه
۱۰۲.۶	۴۱۴	۴۰۴	برنامه دوم توسعه
۷۵.۸	۵۸۰	۷۶۵	برنامه سوم توسعه

جدول (۱۰): پیش‌بینی تحولات بازار کار در برنامه چهارم توسعه

نامن اشتغال ایجاد شده	نرخ مشترک	پیش‌بینی ساله ۹ بیشتر	نرخ بیکاری	پیش‌بینی فعال	پیش‌بینی بیکار	پیش‌بینی شاغل	
۶۱۸۸۲۲	۳۹.۰	۵۵۳۰۳۲۹۱	۱۲.۳	۲۴۵۶۸۳۶۸	۲۶۶۲۲۳۶۸	۱۸۹۰۶۰۰۰	۱۳۸۳
۷۷.....	۳۹.۸	۵۶۱۲۰۵۱۱	۱۱.۸	۲۲۳۱۳۸۰۲	۲۶۳۷۸۰۲	۱۹۶۷۶۰۰۰	۱۳۸۴
۸۶.....	۴۰.۵	۵۶۹۵۴۶۷۲	۱۱.۰	۲۳۰۸۷۰۵۶	۲۵۵۱۰۵۶	۲۰۵۳۶۰۰۰	۱۳۸۵
۹۱۳۳۰۰	۴۱.۳	۵۷۷۵۹۷۷۳	۱۰.۱	۲۲۸۶۹۹۸۶	۲۴۲۰۶۸۵	۲۱۴۴۹۳۰۰	۱۳۸۶
۹۴.....	۴۲.۱	۵۵۸۹۱۸۶۱	۹.۳	۲۴۶۸۶۰۳۴	۲۲۹۶۷۳۴	۲۲۳۸۹۳۰۰	۱۳۸۷
۱۰.....	۴۳.۰	۵۹۴۵۷۵۸۱	۸.۴	۲۵۵۳۹۴۰۰	۲۱۵۰۱۰۰	۲۲۳۸۹۳۰۰	۱۳۸۸

منبع: سند فرابخشی توسعه اشتغال و کاهش بیکاری

جدول (۱۱): روند گذشته و چشم‌انداز بیکاری در ایران، پیش‌بینی برنامه دولت

نرخ بیکاری (درصد)	بیکار (نفر)	تقاضا (نفر)	عرضه (نفر)	نرخ مشارکت (درصد)	جمعیت ۵۵ ساله و بیشتر	سال
۱۲.۸	۲۵۴۲۹۴۵	۱۷۳۲۳۸۱۵	۱۹۸۶۶۷۶۰	۳۷.۲	۵۳۴۰۵۲۶۹	۱۳۸۱
۱۱.۶	۲۳۵۷۹۹۵	۱۷۹۶۹۵۴۸	۲۰۳۲۷۵۴۳	۳۷.۴	۵۴۳۵۱۷۲۰	۱۳۸۲
۱۲.۳	۲۶۵۲۶۵۳	۱۸۹۱۳۶۳۱	۲۱۵۶۶۲۸۴	۳۹.۰	۵۵۲۹۸۱۶۴	۱۳۸۳
۱۲.۱	۲۷۰۲۶۵۱	۱۹۶۳۳۳۱۲	۲۲۳۳۵۹۶۳	۳۹.۸	۵۶۱۲۰۵۱۱	۱۳۸۴
۱۱.۲	۲۵۸۹۸۴۳	۲۰۵۳۳۷۵۷	۲۳۱۲۳۶۰۰	۴۰.۶	۵۶۹۵۴۶۷۹	۱۳۸۵
۱۰.۳	۲۴۶۲۹۹۲	۲۱۴۴۹۵۵۴	۲۳۹۱۲۵۴۶	۴۱.۴	۵۷۷۵۹۷۷۳	۱۳۸۶
۹.۴	۲۳۲۴۲۲۲	۲۲۴۰۱۵۴۳	۲۴۷۲۵۷۶۵	۴۲.۲	۵۸۵۹۱۸۶۱	۱۳۸۷
۸.۴	۲۱۴۷۶۱۸	۲۳۴۱۹۲۶۳	۲۵۵۶۶۸۸۱	۴۳.۰	۵۹۴۵۷۸۶۳	۱۳۸۸

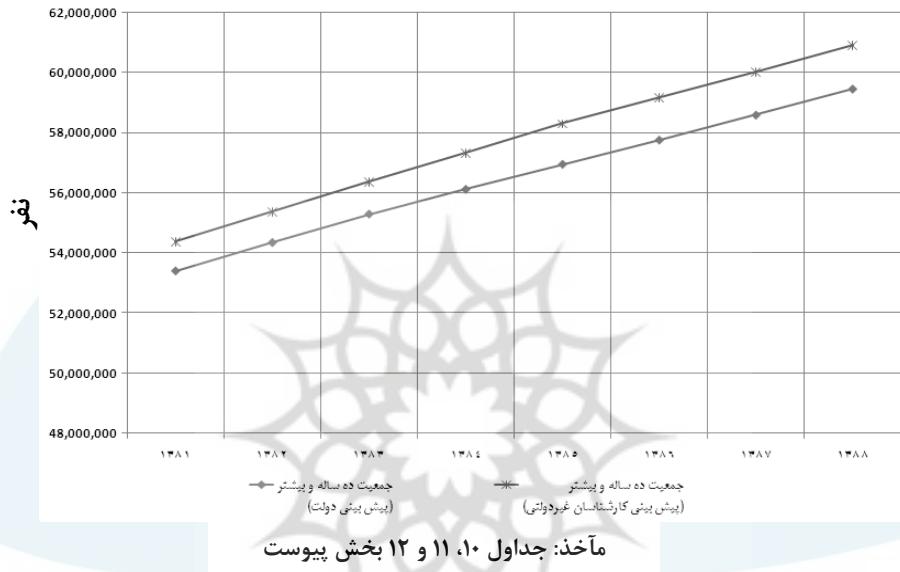
منبع: واحد تحقیقات ماهنامه اقتصاد ایران

جدول (۱۲): روند گذشته و چشم‌انداز بیکاری در ایران، پیش‌بینی کارشناسان غیردولتی

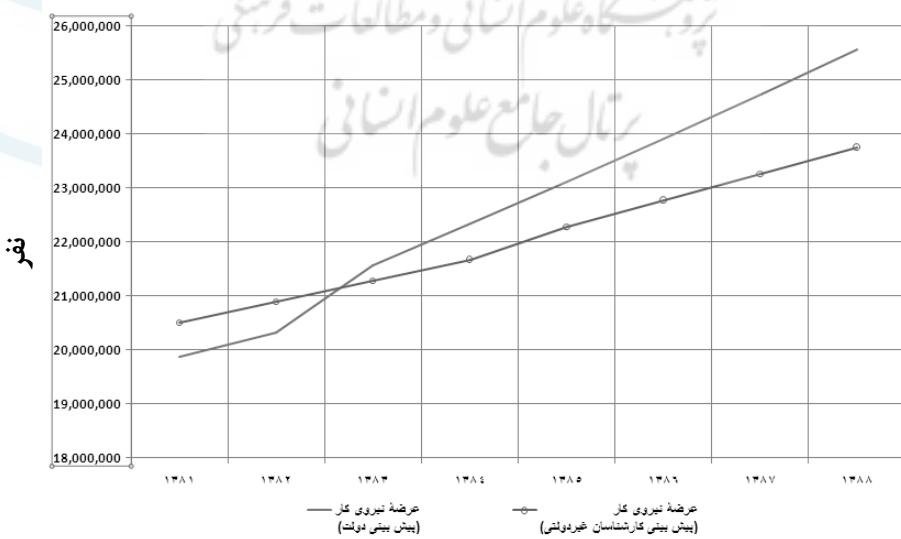
نرخ بیکاری (درصد)	بیکار (نفر)	تقاضا (نفر)	عرضه (نفر)	نرخ مشارکت (درصد)	جمعیت ۵۵ ساله و بیشتر	سال
۱۲.۸	۲۶۲۴۰.۶۴	۱۷۸۷۶۴۳۰	۲۰۵۰۰۴۹۴	۳۷.۷۰	۵۴۳۷۷۹۶۷	۱۳۸۱
۱۱.۶	۲۴۲۲۳۲۵۸	۱۸۴۶۷۶۶۰	۲۰۸۹۱۰۱۸	۳۷.۷۲	۵۵۳۸۴۴۵۹	۱۳۸۲
۱۲.۳	۲۶۱۶۶۶۹	۱۸۶۵۷۰۶۵	۲۱۲۷۳۷۳۴	۳۷.۷۴	۵۶۳۶۹۱۹۴	۱۳۸۳
۱۲.۱	۲۶۲۲۱۶۰	۱۹۰۴۸۵۸۷	۲۱۶۷۰۷۴۷	۳۷.۸۰	۵۷۳۳۰۰۱۹	۱۳۸۴
۱۲.۷	۲۸۳۷۱۰۵	۱۹۴۳۳۱۳۹	۲۲۲۷۰۲۴۳	۳۸.۲۰	۵۸۲۹۹۰۶۶	۱۳۸۵
۱۳.۵	۳۰۶۹۶۰۸	۱۹۷۰۳۲۵۱	۲۲۷۷۲۸۵۹	۳۸.۵۰	۵۹۱۵۰۲۸۳	۱۳۸۶
۱۴.۳	۳۳۱۹۴۸۱	۱۹۹۳۶۲۴۹	۲۳۲۵۵۷۳۰	۳۸.۷۵	۶۰۰۱۴۷۸۷	۱۳۸۷
۱۵.۱	۳۵۹۶۵۴۰	۲۰۱۵۵۲۹۴	۲۳۷۵۱۸۳۳	۳۹.۰۰	۶۰۹۰۲۱۳۷	۱۳۸۸

منبع: واحد تحقیقات ماهنامه اقتصاد ایران

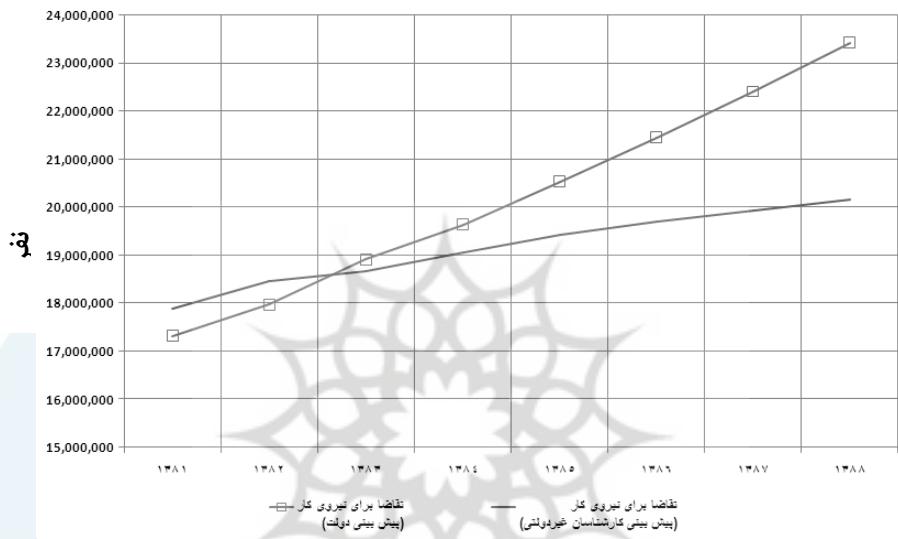
نمودار ۶: مقایسه پیش‌بینی جمعیت ده ساله و بیشتر

نمودار ۷: مقایسه پیش‌بینی عرضه نیروی کار

نمودار ۸ : مقایسه پیش‌بینی تقاضا برای نیروی کار

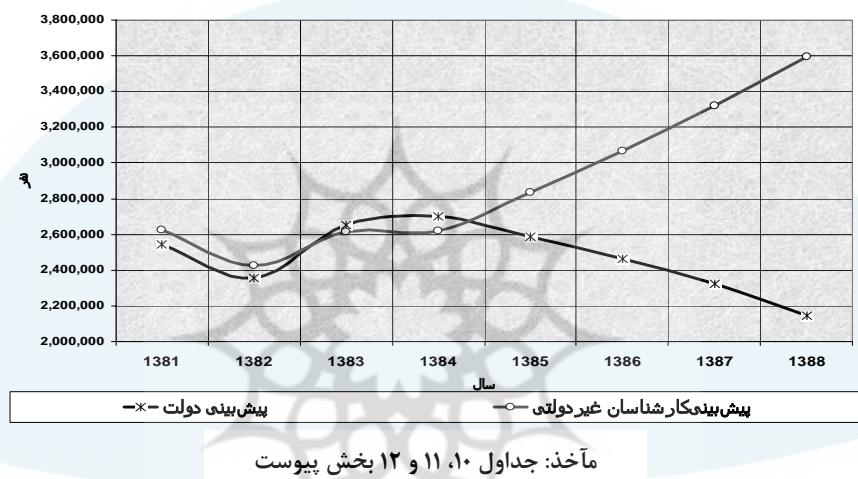
مأخذ: جداول ۱۰، ۱۱ و ۱۲ پیوست

نمودار ۸ : مقایسه پیش‌بینی نرخ مشارکت

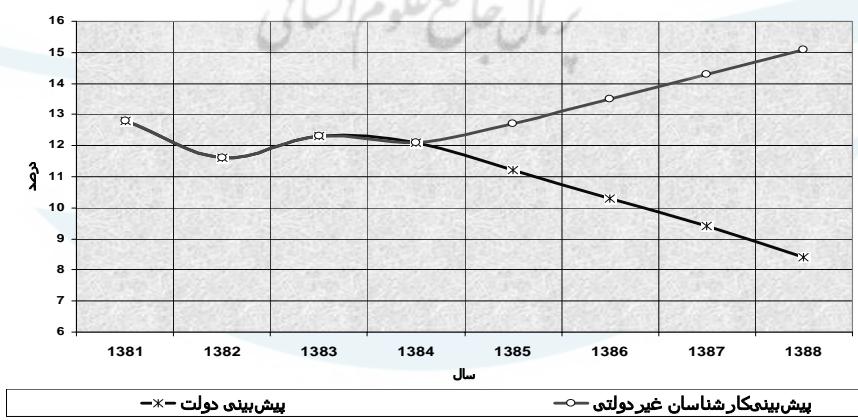

مأخذ: جداول ۱۰، ۱۱ و ۱۲ پیوست

نمودار ۱۰: مقایسه پیش‌بینی دولت و کارشناسان غیردولتی از تعداد بیکاران

نمودار ۱۱: مقایسه پیش‌بینی دولت و کارشناسان غیردولتی از نرخ بیکاری

مرکز تحقیقات اسرائیل

جدول (۱۳): چشم‌انداز آینده شاخصهای کلان اقتصادی (گزینه ادامه روند موجود)

میلیارد ریال

رشد متوسط سالانه (درصد) ۹۴-۸۴-۹۴	به قیمت‌های ثابت ۱۳۸۱			رشد متوسط سالانه (درصد) ۱۳۷۰-۸۰-۸۰	به قیمت‌های ثابت ۱۳۷۱	به قیمت‌های ثابت ۱۳۶۱	شرح
	۱۳۹۶	۱۳۸۴	۱۳۷۱				
سرمایه‌گذاری، رشد و ساختار تولید ملی							
۳.۹	۲۵	۱۰	-۸	۵.۷	۵.۰	۴.۰	تولید ناخالص داخلی
۲.۵	۲۰	۱۶۱۶۹۴.۹	۱۶۰۷۱۷۳.۳	۵۲۲۹۱۶۱.۲	۱۳۵۳۲۰.۷	۱۳۶۳۲۰.۹	تولید ناخالص داخلی سرانه (هزار ریال)
۱.۰	-۸	۱۷۳۶۴۰.۹	۱۷۳۶۴۰.۷	۱۷۳۶۴۰.۷	۱۷۳۶۴۰.۷	۱۷۳۶۴۰.۷	کشاورزی
۰.۷	۰.۷	۲۱۲۷۴۰.۷	۲۱۲۷۴۰.۷	۲۱۲۷۴۰.۷	۲۱۲۷۴۰.۷	۲۱۲۷۴۰.۷	نفت
۰	۰	(۱۴۷۷۱۱.۱)	(۱۴۷۷۱۱.۱)	(۱۱۲۴۰.۷)	(۱۱۲۴۰.۷)	(۱۱۲۴۰.۷)	صنایع و معادن
۰.۴	۱.۰	۶۲۹۰۳۰.۵	۴۹۷۴۳۵.۵	۱۱۲۳۰.۵۷	۵	۰.۷	(صنعت)
۰.۴	۱.۰	(۲۰۶۰۴۰.۱)	(۱۴۷۷۱۱.۱)	(۱۱۲۴۰.۷)	۰	۰.۷	خدمات

جدول (۱۳) - ادامه

سرمایه‌گذاری	۱۹۴۰.۹	۲۹۶۹.۵	۴۳۹۰.۲	۳۳۱۹۱.۱	۴۷۸۶.۶	۲۹
جمعیت و نیروی انسانی						
جمعیت (هزار نفر)	۵۵۸۷۷۷	۴۹۵۸۴	۴۲۶۴۱۳	۱۹۱۳۹	۱۰۵۷۹	۱
جمعیت ساله به بالا (هزار نفر)	۳۱۵۷۷	۳۱۵۷۷	۱۴۷۳۷	۱۴۷۳۷	۱۰	۱۰
عرضه نیروی کار (هزار نفر)	۱۴۷۳۷	۱۴۷۳۷	۱۴۷۳۷	۱۴۷۳۷	۱۰	۱۰
نرخ مشارکت (درصد)	۳۸.۱	۳۶.۵	۳۶.۱	۳۶.۱	۲۰.۹	۲۰
بهره‌وری نیروی کار (هزار ریال)	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۵۷۹	۱۰
تقاضای نیروی کار (هزار نفر)	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۱۲۰۱	۱۰۵۷۹	۱۰
جمعیت بیکار (هزار نفر)	۱۶۴۰۱	۱۶۴۰۱	۱۶۴۰۱	۱۶۴۰۱	۱۰۵۷۹	۱۰
نرخ بیکاری (درصد)	۱۱.۱	۱۱.۱	۱۱.۱	۱۱.۱	۱۰.۷	۱۰
بخش خارجی						
صادرات کالا (میلیون دلار)	۱۸۶۵۱	۱۸۶۵۱	۱۸۶۵۱	۱۸۶۵۱	۰۲۹۰۶۰	۲۸

جدول (۱۳) - ادامه

								صادرات کالاهای غیرنفتی (میلیون دلار)
								صادرات صنعتی (میلیون دلار)
								واردات کالا (میلیون دلار)
								تراز تجاری (میلیون دلار)
								سرمایه‌گذاری خارجی (میلیون دلار)
								نقدینگی و تورم ^۱
								نقدینگی
								نرخ تورم (درصد)

مأخذ: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، چشم‌انداز بلندمدت جمهوری اسلامی ایران، سال

۱۳۸۲، گزارش ۱۶، صفحه ۲۸

۱- اطلاعات این بخش به قیمت‌های جاری می‌باشد.

جدول ۱۴: چشم‌انداز آینده شاخصهای کلان اقتصادی (گزینه مطلوب ۱)
«رشد و هم‌بیوندی سریع»

میلیارد ریال

(رشد متوسط سالانه ۹۴-۸۶) (درصد)	به قیمت‌های ثابت ۱۳۸۱			(رشد متوسط سالانه ۸۰-۷۶) (درصد)	به قیمت‌های ثابت ۱۳۶۱		شرح
	۱۳۹۴	۱۳۸۴	۱۳۸۱		۱۳۸۰	۱۳۷۰	
سرمایه‌گذاری، رشد و ساختار تولید ملی							
۸.۶	۲۵۲۲۲۰.۱	۱۱۰۵۰.۱	۸۹۳۱۳۲.۷	۳۰.۹	۱۰۹۶۷.۱	۱۳۲۴۶.۱	تولید ناخالص داخلی
۷.۲	۳۲۶۶۳.۹	۱۶۱۹۰.۹	۱۳۶۴۲.۷	۴۶.۲	۱۱۰۳.۰	۲۳۷۵.۶	تولید ناخالص داخلی سرانه (هزار ریال)
۶.۹	۹۷۹۶۴.۲	۵۷۰۹.۰	۵۲۲۹۱.۲	۳۱.۱	۴۲۱۵.۹	۲۱۰۲.۲	کشاورزی
۱.۱	۲۳۱۶۰.۷	۱۷۷۱۴۵.۰	۱۶۶۱۵۸.۸	۷۰.-	۳۳۰۲.۶	۲۵۱۶۷.۲	نفت
۱۱۶	۶۸۱۴۷.۳	۲۲۷۰۴۰.۶	۱۷۳۰۵۷.۳	۵۰.۷	۴۷۸۷۶.۷	۲۸۰۷۲	صنایع و معادن

جدول (۱۴) - ادامه

(۱۴)	خدمات	(صنعت)
۱۰۹	سرمایه‌گذاری	
جمعیت و نیروی انسانی		
۱۱۰	جمعیت (هزار نفر)	
۱۱۱	جمعیت ۱۰ ساله به بالا (هزار نفر)	
۱۱۲	عرضه نیروی کار (هزار نفر)	
۱۱۳	نرخ مشارکت (درصد)	
۱۱۴	بهره‌وری نیروی کار (هزار ریال)	
۱۱۵	تفاضل نیروی کار (هزار نفر)	

مرکز تحقیقات اسلامی

جدول (۱۴) - ادامه

۱۴	۲۰۹۳	۲۹۶۲	۳۳۶۴	۹۶	۲۷۳	۱۶۰۶	جمعیت بیکار (هزار نفر)
	۷	۱۳۱	۱۶۱	۱۰	۹۰۱	۱۲۱	نرخ بیکاری (درصد)
بخش خارجی							
۱۵	۷۷	۴۶۵۲۷۵	۲۲۲۵	۲۸۶۲	۴۳۰۹۰۴	۱۸۶۱	صادرات کالا (میلیون دلار)
۱۶	۲۱	۳۱۵۲۷۵	۱۷۲۵	۵۳۷۹	۴۵۷۴	۲۶۴۶	صادرات کالاهای غیرنفتی (میلیون دلار)
۱۷	۲۰	۲۳۶۴۷۵	۲۱۲۵	۲۶۹۷	۱۳۲۱	۰۹۶۰	صادرات صنعتی (میلیون دلار)
۱۸	۷۷	۴۶۵۲۷۵	۲۲۲۵	۲۳۷۸۶	۱۲۱۶	۰۹۰۲	واردات کالا (میلیون دلار)
۱۹	۱	۰	۰	۴۰	۱	۵۷۸۷	تراز تجاری (میلیون دلار)
۲۰	۲۱۳۶	۶۰۵۷	۷۸۴	۹۶۰	۹۰۶	۰	سرمایه‌گذاری خارجی (میلیون دلار)

جدول (۱۴) – ادامه

نقدینگی و تورم ^۱							
۱۶	۳۶۶۱۷۲۵	۸۳۰۵۳	۴۱۷۵۳	۲۷۶	۳۲۰۹۷۳	۴۲۸۵۲	نقدینگی
	۸	۱۵	۱۵	۱	۱۶	۱۷	نرخ تورم (درصد)

مأخذ: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، چشم‌انداز بلندمدت جمهوری اسلامی ایران، سال ۲۹، گزارش ۱۶، صفحه ۲۹

جدول (۱۵): چشم‌انداز آینده شاخصهای کلان اقتصادی (گزینه مطلوب ۲)
«رشد و همپیوندی متعادل»

میلیارد ریال

رشد متوسط سالانه (درصد) ۹۴-۱۳۸۴	به قیمت‌های ثابت ۱۳۸۱			رشد متوسط سالانه (درصد) ۸۰-۱۳۶۷	به قیمت‌های ثابت ۱۳۶۱		شرح
	۱۳۹۴	۱۳۸۴	۱۳۸۱		۱۳۸۰	۱۳۷۰	
سرمایه‌گذاری، رشد و ساختار تولید ملی							
۷	۲۱۷۴۲۹۶۰	۱۱۰۵۳۵	۸۹۳۱۳۲۸	۹	۹۰۴۷۱	۱۰۴۶۲۱	تولید ناخالص داخلی

۱- اطلاعات این بخش به قیمت‌های جاری می‌باشد.

جدول (۱۵) - ادامه

تولید ناخالص داخلی سرانه (هزار ریال)	کشاورزی	۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵
نفت	صنایع و معادن	۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵
(صنعت)	خدمات	۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵
سرمایه‌گذاری	جمعیت و نیروی انسانی	۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵
جمعیت (هزار نفر)	جمعیت (هزار نفر)	۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵
جمعیت ۱۰ ساله به بالا (هزار نفر)		۲۳۷۶	۱۶۱۶۲.۹	۹۷۹۶۴۶.۲	۲۳۱۶۰.۸	۶۰۷۳۳۹.۴	۱۲۳۷۳۹.۲	۸۰۴۴۹.۷	۳۳۱۵۹.۱	۷	۹.۳	۵

جدول (۱۵) - ادامه

۳۰.	۲۹۹۰۴	۲۱	۲۱۵۲۸	۱۹۷۱۹	۲۶	۱۱۳۹۱	۱۱۷۳۴۰	عرضه نیروی کار (هزار نفر)
۲۹.	۴۶	۳۱۸۴	۳۷۲۱	۳۷۲۱	۴۰	۳۶۶۲	۳۷۲۱	نرخ مشارکت (درصد)
۲۸.	۷۰۰۷۵	۵۹۵۷۹	۵۴۱۴۵۷	۵۴۱۴۵۷	۹۱	۱۲۲۰	۱۰۲۱	بهره‌وری نیروی کار (هزار ریال)
۲۷.	۲۱۶۱۲	۱۸۵۵۶	۱۶۴۹۵	۱۶۴۹۵	۲	۱۵۹۵۷	۱۳۰۶	تقاضای نیروی کار (هزار نفر)
۲۶.	۲۷۴۲۷	۲۹۷۱	۳۳۳۴	۳۳۳۴	۶۶	۳۱۸۲	۱۰۱۶	جمعیت بیکار (هزار نفر)
۲۵.	۹۲	۱۲۸	۱۶۸	۱۶۸	۴۱	۱۰۶۱	۱۱۱۱	نرخ بیکاری (درصد)
بخش خارجی								
۴۳.	۳۴۰۲۵۱	۲۱۲۵۱	۲۸۸۶	۲۸۸۶	۲۱	۲۱۳۰۴	۱۱۶۱	صادرات کالا (میلیون دollar)
۴۲.	۱۹۰۲۵۱	۷۷۵۱	۵۳۷۹	۵۳۷۹	۵۵	۴۵۴۵	۴۶۴۶	صادرات کالاهای غیرنفتی (میلیون دollar)
۴۱.	۱۱۴۱۵۱	۳۵۳۱۰۲	۲۶۱۹۷	۲۶۱۹۷	۱۱۲	۲۲۸۲۶	۹۶۰	صادرات صنعتی (میلیون dollar)
۴۰.	۳۴۰۲۵۱	۲۲۲۵۱	۲۳۷۸۶	۲۳۷۸۶	۳۰	۱۸۱۲۹	۲۵۱۹۰	واردات کالا (میلیون dollar)

جدول (۱۵) - ادامه

تراز تجاری (میلیون دلار)	سرمایه‌گذاری خارجی (میلیون دلار)	نقدینگی و تورم ^۱	نقدینگی	نرخ تورم (درصد)
۵۷۵	۳۵۹	۶۰۰	۲۷۱	۴۳۲
۵۷۵	۳۵۹	۶۰۰	۲۷۱	۴۳۲
۵۷۵	۳۵۹	۶۰۰	۲۷۱	۴۳۲
۵۷۵	۳۵۹	۶۰۰	۲۷۱	۴۳۲

مأخذ: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، چشم‌انداز بلندمدت جمهوری اسلامی ایران، سال ۳۰، گزارش ۱۶، صفحه ۱۳۸۲

جدول (۱۶): عدم توازن در بازار کار در سال ۱۳۷۵ (هزار نفر)

عرضه نیروی کار	تقاضای نیروی کار	تعداد بیکاران	نرخ بیکاری (درصد)
۳۷۸۴	۳۵۰۳	۲۸۱	۷.۴
۸۵۸۲	۷۷۴۳	۸۳۹	۹.۸
۲۲۰۱	۱۹۲۳	۲۷۸	۱۲.۶
۱۴۶۱	۱۴۰۳	۵۸	۴
۱۶۰۲۷	۱۴۵۷۲	۱۴۵۶	۹.۱
جمع			

مأخذ: طائی، حسن و دیگران «نیازمندی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، سال ۱۳۸۲ صفحه ۲۱۰

۱- اطلاعات این بخش به قیمت‌های جاری می‌باشد.

جدول (۱۷): عدم توازن در بازار کار در سال ۱۳۸۲ (هزار نفر)

نرخ بیکاری (درصد)		تعداد بیکاران		تقاضای نیروی کار		عرضه نیروی کار	
۲	۱	۲	۱	۲	۱		
۹	۴.۴	۳۷۲	۱۸۰	۳۷۲۸	۳۹۲۰	۴۱۰۰	بیساد
۶.۶	۱.۸	۶۴۵	۱۷۳	۹۱۵۵	۹۶۲۷	۹۸۰۰	زیر دیپلم
۲۹	۲۵.۴	۱۴۵۶	۱۲۷۲	۳۵۶۰	۳۷۴۴	۵۰۱۶	دیپلم
۲۰.۸	۱۶.۷	۵۵۹	۴۴۹	۲۱۲۷	۲۲۳۷	۲۶۸۶	عالی
۱۴	۹.۶	۳۰۳۲	۲۰۷۴	۱۸۵۷۰	۱۹۵۲۸	۲۱۶۰۲	جمع

مأخذ: طائی، حسن و دیگران «نیازسنجی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، سال ۱۳۸۲ صفحه ۲۱۰

جدول (۱۸): عدم توازن در بازار کار در سال ۱۳۸۸ (هزار نفر)

نرخ بیکاری (درصد)		تعداد بیکاران		تقاضای نیروی کار ^۱		عرضه نیروی کار	
۲	۱	۲	۱	۲	۱		
۸.۴	۴.۴	۳۱۸	۱۶۷	۳۴۶۵	۳۶۱۶	۳۷۸۳	بیساد
۵.۹	۱.۸	۵۳۰	۱۵۹	۸۵۱۲	۸۸۸۳	۹۰۴۲	زیر دیپلم
۲۷.۴	۲۴.۳	۲۴۱۳	۲۱۳۵	۶۳۷۱	۶۶۴۹	۸۷۸۴	دیپلم
۸.۵	۴.۵	۲۹۲	۱۵۴	۳۱۴۸	۳۲۸۶	۳۴۴۰	عالی ^۲
۱۴.۸	۱۱	۶۵۰	۴۸۷	۳۷۴۱	۳۹۰۴	۴۳۹۱	عالی ^۳
۱۵	۱۱.۳	۳۹۱۰	۲۹۴۸	۲۲۰۹۰	۲۳۰۵۲	۲۶۰۰۰	جمع

مأخذ: طائی، حسن و دیگران «نیازسنجی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، سال ۱۳۸۲ صفحه ۲۱۱

۱ - ستون ۱، میزان اشتغال سال ۱۳۷۸ براساس طرح نیازسنجی و ستون ۲ براساس اسناد برنامه سوم است.

۲ - تقاضای نیروی متخصص براساس گزینه حد پائین (وقوع تحولات ساختاری)

۳ - تقاضای نیروی متخصص براساس گزینه حد بالا (اقتصاد مبتنی بر دانش)

جدول (۱۹): سهم سطوح تحصیلی در تعداد بیکاران (درصد)

سال	۱۳۷۵	۱۳۸۳	۱۳۸۸
سطوح تحصیلی			
بیسوساد	۱۹.۳	۸.۷	۵.۷
زیر دیپلم	۵۷.۷	۸.۳	۵.۴
دیپلم	۱۹.۱	۶۱.۳	۷۲.۴
عالی	۴	۲۱.۶	۱۶.۵
درصد	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
تعداد بیکاران (هزار نفر)	۱۴۵۶	۲۰۷۴	۲۹۴۷

مأخذ: طائی، حسن و دیگران «نیازمنجی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، سال ۱۳۸۲ صفحه ۲۱۲

جدول (۲۰): اطلاعات شاغلین در سنوات

هزار نفر

موضوع	سال	۶۵	۷۵	۸۳	۸۸	۹۷۸	۹۸۸	۹۹۰
کل اشتغال:		۱۱۰۰	۱۱۴۱	۱۱۶۱	۱۱۷۱	۱۱۷۱	۱۱۸۷	۱۱۹۰
شاغل در بخش عمومی ۳		۴۲۵۴	۴۳۴۳	۴۴۲۶	۴۵۷۵	۴۷۷۱۷	۴۸۷۵	۴۹۴۵
شاغل در بخش خصوصی		۶۷۱۱	۶۷۶۷	۶۸۹۰	۶۹۶۱	۷۰۳۱	۷۱۰۱	۷۱۵۱

۱- ارقام پایه مربوط به اشتغال در الگوی مورد استناد در این طرح پژوهشی

۲- ارقام پایه مربوط به اشتغال در استناد برنامه سوم

۳- شاغلان بخش تعاضی و اظهار نشده در اینجا لاحظ نشده است.

جدول (۲۰): ادامه

جدول (۲۰) - ادامه										اشغال نیروی متخصص:
شاغل در بخش عمومی ^۱										شاغل در بخش خصوصی
نسبت نیروی متخصص به کل شاغلان (درصد)										نسبت نیروی متخصص به کل شاغلان در بخش عمومی (درصد)
۳۷۴۱	۲۱۲۷	۵۹۹۶	۳۹۰۴۰۸	۲۲۲۷	۱۵۲۱	۹۰۴۱	۷۹۷۴	۴۷۷۴	۱۵۳۴	۲۰۵۷
۱۱۷۱	۱۱۱۶	۱۱۱۱	۲۱۴۶۸	۱۲۵۰	۶۰۷۴	۲۰۱۲	۶۰۷۴	۱۱۱۱	۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۶۹	۸۲۷	۷۴۰	۲۱۴۶۸	۱۲۵۰	۶۰۷۴	۲۰۱۲	۶۰۷۴	۱۱۱۱	۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۶	۱۱۱	۱۰۷	۱۷	۱۱۶	۶۰۷	۲۰۱۲	۶۰۷	۱۱۱۱	۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۶	۲۴۲	۲۵۶	۲۸	۱۶۴	۱۲۳	۲۰۱۲	۱۲۳	۱۱۱۱	۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۳	۲۳۶	۶۷	۲	۱۳	۶۷	۱۲۳	۱۲۳	۱۱۱۱	۱۱۱۱	۱۱۱۱

مأخذ: طائی، حسن و دیگران «نیازسنجی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، سال ۱۳۸۲ صفحه ۲۰۳

۱- شاغلان بخش تعاونی و اظهار نشده در اینجا لاحظ نشده است.

منابع و مأخذ:

منابع و مأخذ فارسی

۱. آمارنامه اقتصادی ۱۳۸۳-۱۳۵۳، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی «درباره لایحه بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور ۲۷۰» شماره مسلسل ۱۳۸۵ بهمنماه ۲۰۰۸۲۳۳
۲. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، چشم‌انداز بلندمدت جمهوری اسلامی ایران، سال ۱۳۸۲، گزارش ۱۶
۳. سند فرابخشی توسعه اشتغال و کاهش بیکاری
۴. طائی، حسن و دیگران «نیازسنجی نیروی انسانی متخصص ...» مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، ۱۳۸۲
۵. گزارش بانک جهانی ۲۰۰۵
۶. گزارش بانک جهانی، a ۲۰۰۶
۷. گزارش بانک جهانی، b ۲۰۰۵
۸. گزارش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ۱۳۸۳
۹. مؤسسه تحقیقاتی تدبیری اقتصاد، عوامل ضد اشتغال، ۱۳۸۲
۱۰. مرکز آمار ایران، گزیده نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۸۵

منابع و مأخذ لاتین:

1. ILO (International Labour Organization). 2005. "Economically Active Population Estimates and Projections." Geneva. <http://laborsta.ilo.org>.
2. ILO (International Labour Organization). 2006a. "Key Indicators of the Labor Markets." Geneva.
3. Kapsos, S. 2005. "The Employment Intensity of Growth: Trends and Macroeconomic Determinants." Employment Strategy Paper 2005/12, International Labor Office, Geneva.
4. Pissarides, C., and M. Venganzones-Varoudakis. 2006.

9. UNDP, Human Development Report, 2006
10. World Bank 2004a. "Unlocking the Employment Potential in the Middle east and North africa: Towards a New Social Contract." MENA Development Report. World Bank, Washington, DC.
11. World Bank, 2007a. "Middle East and North Africa: Gender Overview." Unpublished paper, Middle East and North Africa Region, Washington, DC.
- "Labor Markets and Economic Growth in the MENA Region." In Jeffry B Nugent and Pesaran M. Hashem (eds.), Explaining Growth in the Middle East. Amsterdam: North-Holland.
5. Pissarides, C., and M. Venganzones-Varoudakis. 2005
6. Pissarides, 2000
7. Pritchett, 1999
8. Siebert, W. Stanley, and Addison John T., "Regulating European Labour Markets: More costs than benefits?", Institute of Economic affairs, 1999.